

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Διευθυντής: Ε. Ν. ΠΕΡΔΙΚΕΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ ΥΠΗΝ ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΝΙΚΗΣ II.

ΑΘΗΝΑΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1927

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

- ΠΥΞΙΣ

Ἡ πυξίς, (κοινῶς Μπούσουλας) εἶναι ὄργανον, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὰ διευθυνόμεθα πρὸς οἰανδήποτε διεύθυνσιν, δηλαδή νὰ προσανατολιζόμεθα. Αὐτὸ τὸ κατορθώνομεν μετὰ τὴν βοήθειαν ἑνὸς μαγνήτου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἔξη πάντοτε τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν, ὅπουδήποτε καὶ ἂν στραφῶμεν. Τὸν μαγνήτην αὐτὸν τὸν ὀνομάζομεν μαγνητικὴν βελόνην καὶ ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ παρουσιάξη τὴν μίαν του ἄκρην διαρκῶς πρὸς τὸν Βορρᾶν (τραμουντάνα) τὴν δὲ ἄλλην πρὸς τὸν Νότον (ἄστρια).

Ἐπάνω εἰς τὴν μαγνητικὴν βελόνην τοποθετοῦμεν ἓνα τεμάχιον χάρτου σχήματος κύκλου, τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν ἄ ν ε μ ο λ ό γ ι ο ν· τὸ ἀνεμολόγιον εἶναι μοιρασμένον ὡς ἑξῆς.

Ὅλη ἡ περιφέρεια τοῦ ἀνεμολογίου εἶναι μοιρασμένη εἰς 360 μοίρας. Τὰς 360 μοίρας τὰς μοιράζομεν μετὰ δύο κάθετους γραμμάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία περὶ τὸν Βορρᾶν εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ καθὲν περιβαμβάνει 90 μοίρας. Τὰ τέσσαρα σημεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀρχίζομεν καὶ τελειώνομεν τὰ τέσσαρα αὐτὰ μέρη τοῦ ἀνεμολογίου, ἔχουν καὶ ἀπὸ μίαν ἰδιαιτέραν ὀνομασίαν. Τὸ σημεῖον τοῦ ἀνεμολογίου, τὸ ὁποῖον εἶναι γυρισμένον πρὸς Βορρᾶν, σημειώνεται μετὰ ἓν ἰδιαιτέρον σημεῖον, δηλαδή, ἢ μετὰ ἓνα ἀστέρα ἢ μετὰ ἓν εἶδος κρίνου πολὺ ὁμοιάζοντος μετὰ τὸ προσκοπικὸν ἔμβλημα, καὶ τὸ ὀνομάζομεν Β ο ρ ρ ᾶ ν. Ὅσαι πυξίδες ἔχουν γραμμα εἰς τὸν Βορρᾶν, εἰς τὸ ἀνεμολόγιον εἶναι γραμμένον μετὰ ἑλληνικὰ γράμματα, τὸ γράμμα αὐτὸ εἶναι Β, εἰς δὲ μετὰ Λατινικὰ, τὸ γράμμα αὐτὸ εἶναι Ν. Τὸ σημεῖον τοῦ ἀνεμολογίου, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτως τοῦ Βορρᾶ, ὀνομάζεται Ν ό τ ο ς καὶ σημειώ-νεται μετὰ Ν εἰς τὰς πυξίδας, αἱ ὁποῖαι εἶναι σημειω-

μένοι μετὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ μετὰ S. εἰς τὰς πυξίδας, αἱ ὁποῖαι εἶναι σημειωμένοι μετὰ Λατινικὰ. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα, δηλαδή καὶ ὁ Βορρᾶς καὶ ὁ Νότος, ἔχουν ἑπάνω Ο, δηλαδή ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζομεν καὶ μετροῦμεν τὰς διαιρέσεις ἢ τὰς πορείας τῆς πυξίδος.

Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἔχομεν ἔμπρὸς μας τὴν πυξίδα καὶ παρατηροῦμεν πρὸς αὐτήν, ὁ δὲ Βορρᾶς ὅτι εὐρίσκεται ἀπέναντί μας. Δεξιὰ μας, ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον μεταξὺ τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Νότου, εἶνε χαραγμένη μία ἄλλη γραμμὴ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένον 90. Αὐτὴν τὴν γραμμὴν Ἄπηνλιώτην (λεβάντε) καὶ εἰς μὲν τὰς πυξίδας, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἀνεμολόγιον εἶναι γραμμένον μετὰ ἑλληνικὰ γράμματα, ὁ Ἄπηνλιώτης σημειώνεται μετὰ Α, εἰς ὅσας δὲ τὸ ἀνεμολόγιον εἶναι γραμμένον μετὰ λατινικὰ, σημειώνεται μετὰ Ε.

Ἄριστερά μας, ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ἄπηνλιώτην, εἰς τὸ μέσον δηλαδή μεταξὺ τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Νότου, ὑπάρχει ἄλλη μία γραμμὴ, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι γραμμένον ὁ ἀριθμὸς 90, αὐτὴν τὴν γραμμὴν τὴν λέγομεν Ζέφυρον (πουνέντε), καὶ εἰς μὲν τὰς πυξίδας, εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἀνεμολόγιον εἶναι γραμμένον μετὰ ἑλληνικὰ γράμματα, ὁ Ζέφυρος σημειώνεται μετὰ Ζ, εἰς ὅσας δὲ εἶναι γραμμένον μετὰ λατινικὰ, σημειώνεται μετὰ W ἢ O.

Ἡ πρῶρα τοῦ σκάφους σημειώνεται εἰς τὴν θήκην τῆς πυξίδος μετὰ μίαν κάθετον γραμμὴν· εἰς αὐτὴν τὴν γραμμὴν, πρέπει νὰ διευθύνωμεν τὴν πορείαν τὴν ὁποίαν ὑποχρεούμεθα νὰ λάβωμεν.

Ἡ γραμμὴ αὐτὴ ὀνομάζεται δεικνύουσα γραμμὴ. Αὐτὰ εἶναι αἱ τέσσαρες κυριώτεραι γραμμαὶ τοῦ ἀνεμολογίου. Τὸ διάστημα ἀπὸ Βορρᾶ μέχρι Ἄπηνλιώτου εἶναι διηρημένον εἰς 90 ἴσα μέρη (μοίρας). Τὸ διάστημα ἀπὸ Βορρᾶ μέχρι Ζεφύρου εἶναι καὶ αὐτὸ διηρημένον εἰς 90 ἴσα μέρη. Τὸ διάστημα ἀπὸ Νότου μέχρι Ἄπηνλιώτου εἶναι καὶ αὐτὸ διηρημένον

εις 90 ἴσα μέρη. Τὸ διάστημα μεταξύ Νότου καὶ Ζεφύρου εἶναι διηρημένον εἰς 90 ἴσα μέρη.

Πρέπει νὰ προσέξωμεν νὰ μάθωμεν τελείως καλὰ τὴν πυξίδα καὶ ἰδίως νὰ ἤξεύρωμεν, ὅταν φύγωμεν ἀπὸ μίαν πορείαν, δηλαδὴ νὰ ἀλλάξωμεν διεύθυνσιν, τί πρέπει νὰ κάμωμεν, εἴαν πρέπει νὰ στρέψωμεν τὸ τιμόνι, δεξιὰ ἢ ἀριστερά; Μετὰ ὀλίγην ἀσκήσιν, αἱ διάφοροι αὐταὶ διευθύνσεις ἐντυπώνονται καλῶς, ὥστε ὁ κρατῶν τὸ τιμόνι νὰ ἐργάζεται αὐτομάτως χωρὶς νὰ διστάσῃ ποῦ πρέπει νὰ στρέψῃ.

Ὅταν φυ ᾱ ἄνεμος ἀναλόγως τῆς διευθύνσεώς του, ἔχει καὶ χωριστὴν ὀνομασίαν. Λέγομεν δηλαδὴ, ὅτι ὁ ἄνεμος εἶναι Βορρᾶς, Νότος, Ἀπηνιώτης ἢ Ζέφυρος, εἴαν τὸ μέρος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον φυσᾷ, εὐρίσκειται πρὸς Βορρᾶν, Νότον, Ἀπηνιώτην ἢ Ζέφυρον τῆς πυξίδος.

Ὅταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον μεταξὺ τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Ἀπηνιώτου, τὸν ἄνεμον αὐτὸν τὸν λέγομεν Μ ἔ σ η ν (Γρέγον). Τὸ σημεῖον τοῦ ἀνεμολογίου, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτήν, εὐρίσκειται εἰς τὴν διαίρεσιν 45 καὶ εἰς μὲν τὰς πυξίδας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γραμμένα τὰ ἀνεμολόγια μὲ Ἑλληνικὰ γράμματα, σημειώνεται μὲ Μ, εἰς ὅσας μὲ Λατινικὰ σημειώνεται μὲ ΝΕ.

Ὅταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον καὶ μεταξὺ τοῦ Νότου καὶ τοῦ Ἀπηνιώτου, τὸν ἄνεμον αὐτὸν τὸν λέγομεν Ε ὄ ρ ο ν (σιρόκος). Τὸ σημεῖον τοῦ ἀνεμολογίου, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτήν, εὐρίσκειται εἰς τὴν διαίρεσιν 45 καὶ εἰς μὲν τὰς πυξίδας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γραμμένα τὰ ἀνεμολόγια μὲ Ἑλληνικὰ γράμματα, σημειώνεται μὲ Ε εἰς ὅσας δὲ μὲ Λατινικὰ, σημειώνεται μὲ SE.

Ὅταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον καὶ μεταξὺ τοῦ Νότου καὶ Ζεφύρου, τὸν ἄνεμον αὐτὸν τὸν λέγομεν Λ ἰ β α (γαρμπῆν). Τὸ σημεῖον τοῦ ἀνεμολογίου, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτήν, εὐρίσκειται εἰς τὴν διαίρεσιν 45 καὶ εἰς μὲν τὰς πυξίδας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γραμμένα τὰ ἀνεμολόγια μὲ Ἑλληνικὰ γράμματα, σημειώνεται μὲ Λ, εἰς ὅσας δὲ μὲ Λατινικὰ, σημειώνεται μὲ SW ἢ SO.

Ὅταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον μεταξὺ τοῦ Ζεφύρου καὶ τοῦ Βορρᾶ, τὸν ἄνεμον αὐτὸν τὸν λέγομεν Σ κ ἰ ρ ω ν α (μαίστρον). Τὸ σημεῖον τοῦ ἀνεμολογίου, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτήν, εὐρίσκειται εἰς τὴν διαίρεσιν 45 καὶ εἰς μὲν τὰς πυξίδας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν γραμμένα τὰ ἀνεμολόγια μὲ Ἑλληνικὰ γράμματα, σημειώνεται μὲ Σ, εἰς ὅσας δὲ μὲ Λατινικὰ, σημειώνεται μὲ NW ἢ NO.

Οἱ ὀκτὼ αὐτοὶ ἄνεμοι ἀποτελοῦν τοὺς ὀκτὼ πρωτεύοντας ἀνέμους.

Ὅταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ μέσον μεταξὺ Βορρᾶ καὶ Μέρου, λέγεται Μ ε σ ο β ο ρ ᾶ ς (γρεγοτραμουντάνα), ὅταν φυσᾷ ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ μέσον μεταξὺ Μέρου καὶ Ἀπηνιώτου, λέγεται Μ ε σ α η λ ἰ ὠ τ η ς (γρεγολεβάντες), ὅταν ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον μεταξὺ Εὔρου καὶ Ἀπηνιώτου, λέγεται Ε ὄ ρ ο ν α π η λ ἰ ὠ τ η ς (σιροκολεβάντες), ὅταν ἀπὸ τὸ μέσον μεταξὺ Εὔρου καὶ Νότου, λέγεται Ε ὄ ρ ὀ τ ο ς (ἄστρια-σιρόκος) καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, ἔχομεν τοὺς ἀνέμους Λ ἰ β ὀ ν ο τ ο ν (ἄστρια-γάρμπην), Λ ἰ β ο ς ἔ φ υ ρ ο ν (πονεντογάρμπην) Σ κ ἰ ρ ω ν ο ς ἔ φ υ ρ ο ν (πονεντομαίστρο) καὶ Σ κ ἰ ρ ω ν ο β ο ρ ρ ᾶ ν (μαίστρογαρμπην).

Οἱ ὀκτὼ οὗτοι ἄνεμοι λέγονται ἐνδιάμεσοι καὶ σημειώνονται εἰς τὴν πυξίδα χωρὶς γράμμα, ἀλλὰ μὲ μίαν γραμμὴν μακροτέραν.

Ὅτε βλέπομεν, ὅτι εἰμποροῦμεν νὰ μετρήσωμεν μὲ τὴν πυξίδα 16 ἀνέμους, ἐκ τῶν ὁποίων 8 εἶναι οἱ πρωτεύοντες καὶ οἱ ἄλλοι 8 εἶναι οἱ ἐνδιάμεσοι. Μεταξὺ ἐνὸς πρωτεύοντος ἀνέμου καὶ ἐνὸς ἐνδιάμεσου, βλέπομεν εἰς τὸ ἀνεμολόγιον τῆς πυξίδος, ὅτι ὑπάρχει μία γραμμὴ μακροτέρα εἰς τὴν μέσην καὶ δύο μικρότεραι δεξιὰ καὶ ἀριστερά τῆς. Αἱ μεγάλαι αὐταὶ γραμμαὶ λέγονται ρ ὀ μ β ο ἰ (κάρτες) αἱ δὲ μικρότεραι ἡ μ ἰ ρ ὀ μ β ἰ α (μετζοκάρτα ἢ μέτζα).

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἀπ' ἔξω μὲν τὸ ἀνεμολόγιον εἶναι διηρημένον εἰς 360' ἔξω μὲν τὸ ἀνεμολόγιον εἰς 8 πρωτεύοντας ἀνέμους (καιροὺς), 8 ἐνδιάμεσους, 32 ἐν συνόλῳ ρόμβους καὶ 64 ἡμιρρόμβια.

Πολλαὶ πυξίδες φέρουν διαιρέσεις ἀνεμολογίου ἀπὸ 0 μέχρι 360, δηλαδὴ εἶναι διηρημέναι εἰς μοίρας συνεχῶς μὲ ἀρχὴν τὸν Βορρᾶν καὶ διεύθυνσιν ἀναγνώσεως πρὸς τὰ δεξιὰ. Ἐκεῖ ὅπου αἱ ἄλλαι πυξίδες ἔχουσι Ἀπηνιώτην, αἱ νέα αἴται ἔχουν 90, εἰς τὸν Νότον ἔχουν 180, εἰς τὸν Ζέφυρον 270 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Τὰ νέα αὐτὰ ἀνεμολόγια εἶναι ἀπλούστερα, διότι δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ καμμία σύγχυσις εἰς τὴν διεύθυνσιν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι πρέπει εἰς τὴν ἀρχὴν νὰ προσέχωμεν ἕως 8' τοῦ τὴν ἀντιληφθῶμεν τελείως.

Ἐσχάτως ἔχουν εἰσαχθῆ αἱ γυροσκοπικαὶ πυξίδες αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν μαγνητικὴν βελόνην, ἀλλ' αὐταὶ δὲν χρησιμοποιοῦνται ἀκόμη, παρὰ εἰς μερικὰ πλοία.

Υπάρχουν καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη πυξίδων.

Ἡ πλωτὴ ἢ ὕγρα, καλεῖται δὲ οὕτω διότι ἡ λεκάνη αὐτῆς εἶναι πλήρης μίγματος, ἀπὸ δύο μέρη ὕδατος καὶ ἐνὸς μέρους οἴνου πνεύματος. Τὸ οἴνον πνεῦμα τοποθετεῖται διὰ νὰ μὴ παγώνῃ τὸ νερὸ ὅταν εἶναι πολὺ ψυχρὸν.

Ἡ Εὐθύντηρια πυξὶς ἴσως χρησιμεύει εἰς τὸν πηδαλιούχον νὰ τηρῇ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ πλοίου.

Ἡ ἐπιλέμβιος Πυξὶς εἶναι μικρά, διὰ νὰ εἶναι εὐκόλος ἢ μεταφορὰ καὶ τοποθέτησις αὐτῆς ἐπὶ τῆς λέμβου.

Ἡ Διοπτηρια πυξὶς, ἡ ὁποία χρησιμεύει νὰ διοπτρεύωμεν διάφορα ἀντικείμενα, δηλαδὴ νὰ εὐρίσκωμεν τὴν γωνίαν σχηματίζει ἢ διεύθυνσιν τοῦ ἀντικειμένου μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βορρᾶ τῆς πυξίδος.

Τὴν πυξίδα αὐτήν, τοποθετοῦμεν εἰς θέσιν τοιαύτην ὥστε οἱ διάφοροι ἐξαρτισμοὶ τοῦ πλοίου νὰ μὴ ἐμποδίζουσιν νὰ βλέπωμεν τὸν ὀρίζοντα γύρω γύρω.

Πρὸς εὐκολωτέραν ἀπομνημόνευσιν παραθέτομεν τοὺς 16 κυριωτέρους ἀνέμους (καιροὺς).

Βορρᾶς	Β.	Τραμουντάνα	Τ.
Μεσοβορρᾶς	ΜΒ.	Γρεγοτραμουντάνα	ΓΤ.
Μέσης	Μ.	Γρέγος	Γ.
Μεσαπηνιώτης	ΜΑ.	Γρεγολεβάντες	ΓΔ.
Ἀπηνιώτης	Α.	Λεβάντες	Λ.
Εὐραπηνιώτης	ΕΑ.	Σιροκολεβάντες	ΣΑ.
Εὔρος	Ε.	Σιρόκος	Σ.
Εὐρόνοτος	ΕΝ.	Ὄστρια σιρόκος	ΟΣ.
Νότος	Ν.	Ὄστρια	Ο.
Λιβόντος	ΛΝ.	Ὄστριογάρμπης	ΟΓ.
Λίψ	Λ.	Γαρμπῆς	ΓΑΡ.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ΟΤΙ:

- .. Είς όλα σχεδόν τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος ἔγιναν αἱ Ἐπιτροπαὶ τῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς.
- .. Εἰς αὐτάς ἀντιπροσωπεύεται ὁ Προσκοπισμὸς διὰ τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου.
- .. Τώρα μὲ τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ 4μήνου ποῦ ἔχουν οἱ προσκόποι, εἰς τὸν στρατόν, ὅλοι πρέπει νὰ προπαγανδίσουν νὰ κίμειτε προσκόπους ὅλα τὰ παιδιά τῶν φιλικῶν σας οἰκογενειῶν.
- .. Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐπέλασε καὶ ὁ νέος ὀργανισμὸς.
- .. Διὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, ὡς γνωστὸν εἶχε καταρτισθῆ τριμελὴς Ἐπιτροπὴ, ἣ ὁποία εἰργάσθη ἐπὶ 3 μῆνας.
- .. Ὁ νέος ὀργανισμὸς προνοεῖ περὶ ὄλων τῶν ζητημάτων, ὀρίζει δὲ περιφερείας προσκοπικὰς κατὰ Νομούς.
- .. Δηλαδὴ ἕκαστος νομὸς γίνεται καὶ περιφέρειαι, μὲ τὸν περιφερειακὸν Ἐφορον.
- .. Ὁ βαθμὸς τοῦ δοκίμου Προσκόπου καταργεῖται, γίνεται δὲ πρόσκοπος Γ' τάξεως.
- .. Ὅλαι σχεδὸν αἱ ὀμάδες τὴν Πρωτοχρονιά ἔκοψαν τὴ Βασιλόπητα.
- .. Ἡ 6η ὀμάς ἔκαμε μίαν ὥραν ἑορτὴν κατὰ τὴν ὀποίαν ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος, καὶ Ἀρχηγὸς τῆς ὀμάδος, ὤμιλησε εἰς τὰ παιδιά μὲ πολλὴ εὐφράδεια διὰ τὸ μέλλον των ὡς Προσκόπων.
- .. Ἐπειτα ἀνέγνωσε τὴν διαταγὴν διαφόρων προβασμῶν Ἐνωμοταρχῶν καὶ Ὑπενωμοταρχῶν.
- .. Ὅλίγα τινα εἶπε καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Προσκοπικοῦ Κήρυκος τὸν ὁποῖον εἶχε τὴν εὐγένειαν νὰ καλέσῃ ὁ ἀρχηγός.
- .. Ἡ 21η ὀμάς ἔκαμε Χριστογενεὶά ἰκο δένδρον, μὲ ἕνα πλῆθος πρωτοχρονιάτικων δώρων, ἔκοψε δὲ μαζὶ καὶ τὴν βασιλόπηταν.
- .. Ἡ 8η ὀμάς ἔκοψε τὴ Βασιλόπητα ἐν ἡμερησίᾳ ἐκδρομῇ εἰς τὸ Ἀστέρν.
- .. Τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον τοῦ Λονδίνου δι' ἐγκυκλίου του εἰδοποιεῖ ὅτι ὁ ἐξ Ὀλλανδίας Ἰωάν. Νιβελεστάιν ταξιδεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ στολὴν περιόπου προσκοπικῆν.
- .. Οὗτος πωλεῖ κάρτ ποστάλ, ἀλλὰ τὸ γραφεῖον εἰδοποιεῖ ὅτι δὲν εἶναι πρόσκοπος καὶ οὐδεμίαν βοήθειαν πρέπει νὰ τῷ δοθῆ.
- .. Τρεῖς ἑνωμοτάρχαι καὶ ὑπαρχηγοὶ ἐκ Χίου καὶ Μιτυλήνης σπουδάζοντες εἰς Ἀθήνας ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἀρχηγῶν καὶ παρακολουθοῦν κάθε μέρα.
- .. Ἡ Σχολὴ ἔκανελαβε τὴν 15 Ἰανουαρίου μαθήματα καὶ ἤδη ἀριθμεῖ 62 μέλη.
- .. Φαντάζεται τις εὐκόλως μετὰ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων τί ὄγκος ἑργασίας ἀναμένεται ἐκ τῶν νέων ἀρχηγῶν.
- .. Κατὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν τῶν μαθημάτων ὤμιλησαν ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν διαφόρων προσκοπικῶν βαθμῶν, ὁ κ. Τοπικὸς Ἀθηῶν περὶ

- παιχνιδίων στρατιωτικῶν καὶ ὁ κ. Ἐ. Πεδικεῖα; περὶ τῶν οἰκονομικῶν τῶν ὀμάδων καὶ τῶν ἀναγκασιούτων βιβλίων.
- .. Τὸ Σῶμα ἐπεσκέφθη ἀφιχθεὶς χάριν ἑργασιῶν τοῦ ὁ Ἀρχηγός τῆς Α' ὀμάδος Τριπόλεως κ. Πολυχρονόπουλος.
- .. Τὸ Σάββατον 15 Ἰανουαρίου ὤμιλησε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον ὁ Ταγματάρχης κ. Γιαννακόπουλος περὶ πειθαρχίας ἐν γένει.
- .. Τέσσαρες προσκοπικὲς ὀμάδες ἐτοιμάζονται εἰς τὴν Σπάρτην ὑπὸ τοῦ κ. Μπουραζάνη Γυμναστοῦ ὅστις παρήγγειλε καὶ 6 σάλπιγγας μέρω τοῦ περιοδικοῦ.
- .. Εἰς τὴν Πέρκαν τῆς Τσαρναρέως ἐπίσης ἡ ὀμάς κατηρτίσθη πλέον ἐνδιαφερομένου προσκοπικῶς τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοτήτος κ. Κύρου.
- .. Ἐπίσης εἰς Ρέθυμνον τῆς Κρήτης ἐτοιμάζονται προσκοπικαὶ ὀμάδες ὑπὸ τοῦ φιλοπροσκόπου κ. Μ. Τσάκωνα.
- .. Ἐπίσης ἐτοιμάζονται τρεῖς νέα προσκοπικαὶ ὀμάδες ἐν Κορίνθῳ.
- .. Εἰς τὴν Σύρον ἔκομαν ἐπιτυχῆ ἄσκησιν κατασβέσεως πυρκαϊῆς οἱ πυροσβέται πρόσκοποι, καὶ ἐλήφθησαν ὠραῖαι φωτογραφίαι.
- .. Εἰς τὸ Μόντρεαλ τοῦ Καναδά Ἰδιούτη ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ ὀμάς ἀπὸ μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου τῆς Κοινοτήτος Ἀρχηγὸς διωρίσθη ὁ κ. Θεοφ. Μπέης, ὑπαρχ. ὁ κ. Περ. Παπαδιαμαντόπουλος.
- .. Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος εἶναι ὁ κ. Κοινογιαννόπουλος, τῆς δὲ Σχολικῆς ἐπ τροπῆς ὁ κ. Δ. Ἀργυράκης.
- .. Ἡ πέμπτη ὀμάς τῶν προσκόπων Ἀθηῶν ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν της κ. Γεωργίου τὴν Κυριακὴν 15 Ἰανουαρίου ἐρύτισσε δι' ὄλης τῆς ἡμέρας μὲ πύκα εἰς ἀλόφον τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου. Τὴν ἑργασίαν αὐτὴν ἐπεσκέφθη καὶ ὁ Τοπ. Ἐφορος κ. Ἡσαΐας συγχαρεὶς τὸν ἀρχηγόν καὶ τοὺς προσκόπους του καὶ δι' ἡμερησίας διαταγῆς του διὰ τὴν ἰγία αὐτὴν ἐνασχόλησιν.
- .. Γράφουσιν ἐκ Καΐρου ὅτι ἡ δεσποινὶς Πην. Γιόβα ἔκαμε ὀμάδα Ἑλληνῶν προσκόπων καὶ μάλιστα κατὰ τὴν πρώτην τὴν διάλεξιν διεβίβασε καὶ τοὺς χαιρετισμοὺς τῶν Προσκόπων Ἀθηῶν. Τοιοῦτοτρόπως αἱ Ἑλληνίδες πρόσκοποι θὰ τιμῶσιν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἀπαξ εἶν ἐν Αἴγυπτῳ.
- .. Τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου πολὺ ἐπιτυχῆς ἐκδρομῆς τῆς 13 ὀμ. τοῦ Βύρωνος ἐγένετο εἰς Μενίδι Βαρμπόπη, Ξύλινο Γεφύρι, Χελιδονοῦ, Κηφισιά καὶ Ἀμαροῦσιον.
- .. Οἱ πρόσκοποι 25 ἐν ὄλῳ, ὅλοι μὲ ποδήλατα διηλθον διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῶν Ἀθηῶν ὑπὸ τοὺς ὑπαρχηγούς Φουντούλην καὶ Κυριακίδη ἀποσπᾶσαντες χειροκροτήματα.
- .. Ἡ ἐκδρομὴ ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀπέσπασαν δὲ δίκαια συγχαρητήρια.
- .. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Β' Συστήματος κ. Γ. Βλάχος ἀνεχώρησε εἰς τὰς 27 Δεκ μβρίου διὰ Σέρρας ἐπιστρέψας τὴν 3ην Ἰανουαρίου κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν του ἐρρῦθμισε τὴν πορείαν τῶν ὀμάδων του τὰς ὁποίας ἴδρυσε τὸ 1923.
- .. (Ὁ ἑνωμοτάρχαι τοῦ Β' Συστήματος μὲ τὸν παρηγογόντους ἀνεχώρησαν τὴν παραμυγὴν τῶν Θεοφανίων διὰ Γαλαξίδι ὅπου ἔμειναν τρεῖς ἡμέρας κατὰ τὴν διαμονὴν των παρέστησαν μὲ τοὺς Γαλαξειδιώτας προσκόπους εἰς τὴν κατάδισιν τοῦ σταυροῦ ἣ ὀλοῖα γίνεται μὲ μεγάλην ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν.
- .. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἔκαμαν μίαν ὥραν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Σπηλιά τῆς Ἀκόνας ἀνακαλυφθεῖσαν ἐσάτως. Ἐκεῖ γύρω ἀπὸ μιά μεγάλη φωτιά τοὺς ὤμιλησαν γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Προσκοπισμοῦ.
- .. Κατέβηκαν εἰς τὸν Προφήτη Ἠλία εἰς μοναστηράκι

Λιβοξέφυρος	ΛΖ.	Πουνεντογάμπης	ΠΓ.
Ζέφυρος	Ζ	Πουνέντες	Π.
Σκειρονοξέφυρος	ΣΖ.	Πουνεντομαΐστρος	ΠΜ.
Σκείρων	Σ.	Μαΐστρος	Μ
Σκειρονοβορράς	ΣΒ.	Μαΐστροτραμουντάνα	ΜΤ.

Μία μοῖσα γεωγραφικὴ ἰσοῦται πρὸς 60 μίλια.
Ο Γ. Ε.—Α. 6. Ο.
(Ἐπεταί συνέχεια)

πλάι στην θάλασσα και άργα τὸ ἀπόγευμτ ἐπέστρεψαν στὸ Γαλαξειδί με χαρὰς καὶ τραγούδια.

.. Τὴν τρίτην ἡμέραν ἔκαμεν τὴν τρίτην συγκέντρωσι στὸ Χερσόγακα κατὰ τὴν ὁποίαν ὠμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος ἱερεὺς κ. Παπαγιανέτσος συστήσας εἰς τοὺς προσκόπους νὰ εἶναι τακτικοὶ καὶ πειθαρχικοί. Τὴν ἐπομένην ἀνεχώρησαν συναποκομίζοντες τὰς ὠραιότερας ἐντυπώσεις καὶ μετὰ τὴν κειοίτησιν ὅτι ἡ ὁμάς Γαλαξειδίου θὰ γίεν ὁ περὴν τοῦ προσκοπισμοῦ τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ἀφοῦ μάλιστα ἔχουν καὶ τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῆς κοινωνίας των.

.. Τὴν ὄλην δεκαπενθήμερον ἐργασίαν τοῦ Συστήματος ἔκλεισε μία ὠραία ἐκδρομοῦλα εἰς τὸ Ἀστέρι—Γαλοπούλαν—Καισαριανήν.

ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΙ

Διεταγὴ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1927

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀμειβὸν σχετικῶς τὰς προσπαθείας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ προαγωγῆς αὐτοῦ, προέβη εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν δικαιουμένων τοιαύτης Ἀρχηγῶν, Ἀρχηγευόντων, Ὑπαρχηγῶν καὶ Ὑπαρχηγευόντων, τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Ὀμάδων.

Α'. Προάγει εἰς Ἀρχηγούς Α'. Τάξεως τοῦς Ἀντωνόπουλον Ἀναστάσιον, Βλάχον Γεώργιον, Μίνδλερ Γεώργιον, Περδικέακν Εὐστράτιον, Πυρπινιάκν Μιχαήλ, τῶν Ὀμάδων Ἀθηνῶν.

Β'. Προάγει εἰς Ἀρχηγούς Β'. Τάξεως τοῦς Γαλάνον Λεωνίδακν, Θεοτόκην Μάρκον, Κλουβακν Στέφανον, Λιβαδάκν Γεώργιον, Λορέντζον Σπυρίδωνα, Παπαναστασίου Στέφανον, Χατζιδάκην Ἰωάννην τῶν Ὀμάδων Ἀθηνῶν.

Γ'. Προάγει εἰς Ἀρχηγούς Γ'. Τάξεως τοῦς Ὑπαρχηγούς Γεωργόπουλον Γεώργιον, Κωνσταντινίδην Σίδνεϋ, Φανουράκην Βασίλειον τῶν Ὀμάδων Ἀθηνῶν.

Δ'. Ἀπομέμει τὸν βαθμὸν Ἀρχηγοῦ Γ'. Τάξεως εἰς τοὺς Ἀρχηγευόντας

Θεοδοσιάδην, Δεκάκην Ἀλέξανδρον, Τσαρόπουλον τῶν Ὀμάδων Ἀθηνῶν καὶ Κιμούλην Ἰωάννην Πειραιῶς

Ε'. Προάγει εἰς Ὑπαρχηγούς τοὺς Ὑπαρχηγευόντας

Γεωργίου, Ἀβραμίδην Δημήτριον τῶν Ὀμάδων Ἀθηνῶν καὶ Παναγιώτου Ἰωάννην Πειραιῶς.

Εἰς πάντας τοὺς ἄνω προαναφερθέντας μετὰ τῶν συγκαρητηρίων μας ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς μὴ μνημονευθέντας ἐν τῷ ὡς ἄνω καταλόγῳ Ἀρχηγούς καὶ Ὑπαρχηγούς ὡς καὶ κεκτημένους τὸν ἀνώτατον βαθμὸν Ἀρχηγῶν ἢ μὴ διακινημένους ἐτι προαγωγῆς λόγῳ ἡλικίας, παρακαλῶ νὰ δεχθῶσι καὶ τὰς εὐχαριστίας μετὰ τῆς εὐγνωμοσύνης μου διὰ τὴν συνδρομὴν, ἣν ἐκάστοτε μοὶ παρέχουν διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων μου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1ῃ Ἰανουαρίου 1927

Ὁ Γεν. Ἐφορὸς
ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΣΥΡΟΣ Ἰανουάριος.— Ἐχει μεγάλως κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κοινωνίας ἢ συνεχῆς προσκοπικῆς ἐργασία. Πορεῖαι καὶ γυμνάσια νυκτερινά, πρώτων βοηθειῶν, γυμνάσια Πυρκαϊᾶς, διαλέξεις γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ αὐστηροτάτη παρακολούθησις πάντος προσκόπου.

Ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἐφόρου μας οὐδεὶς δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τι, ἢ ποδήλατον, ἢ ἄλογον ἢ φουτ μπόλ ἢ βόλεϋ μπόλ, ἢ μετέφρον τέλος ὅτι δήποτε θελήσῃ νὰ κἀνῃ πᾶς πρόσκοπος πρέπει νὰ πάρῃ ἀδειαν, καὶ ἐκ τῆς οἰκίας του νὰ ἐξέλθῃ ἀκόμη πρέπει νὰ ἔχῃ ἀδειαν ἢ νὰ συνοδεύεται ἀπὸ συγγενῆ του, τὰς ὥρας βεβαίως ποῦ δὲν πρέπει.

Ὅλοι εἶναι εὐχαριστημένοι μετὰ τὴν τάξιν αὐτὴν, περισσότερον ὁμως οἱ γονεῖς καὶ οἱ κ. Καθηγηταί.

Κατὰ τὴν ἐκφρασίαν τοῦ Ἐφόρου μας ἡ Α' ὁμάς ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Πελοποννήσιον ἔχει τὸ ρεκόρ τῆς προόδου, ἐπέρασε πολὺ τὰς ἄλλας ὁμάδας.

Οἱ πρόσκοποι Παπαδάκης Α. Μερτζάνης Γ. καὶ Βαρθαλιτῆς Ε. εὐρόντες καθ' ὁδὸν ἀνθρώπων ἀνάσθητον ἐκ τῆς μέθης καὶ κινδυνεύοντα ἐκ τοῦ ψύχους, ἔθεσαν αὐτὸν ἐπάνω εἰς μικρὸν καροτσάκι ἐφρόντισαν ἔμαθον ποῦ κἀθεταί, καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν του, σώσαντες αὐτὸν ἀπὸ τὸν κίνδυνον ποῦ διέτρεχε.

Ὁ ὑπεν(χ)ης Ἐξαρχος Δ καὶ ὁ πρόσκοπος Μηλαῖος Φρ. ἰδόντες κυρίαν λίπτουσαν λιπόθυμον, ἔσπευσαν, τῆς προσέφερον βοήθειαν καὶ μόνοι τὴν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς.

Ὁ ἐν(η)ς Μπογιατζόπουλος Ἄντ. καὶ ὁ πρ. Ἀναγνωστόπουλος Ν. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς λιπόθυμον κυρίαν ἔσπευσαν ὑπὸ τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐκκλησιαζομένων τὴν μετέφερον ἐκτὸς καὶ τῆς προσέφερον βοήθειας.

Ὁ πρόσκοπος Γαβαλλᾶς Γ. εἰς λιποθυμήσαντα ἐν μέσῳ ὁδῷ κύριον ἔσπευσε καὶ προσέφερε τὰς ὄσας ἢ δύνατο βοήθειας.

Τὴν 24ην Δεκεμβρίου ἐν μέσῳ ὄλων τῶν ὁμάδων καὶ πολλοῦ ἄλλου κόσμου κατόπιν ὠραίου καὶ συγκινητικοῦ λόγου τοῦ Ἐφόρου μας ἔδωκε τὸν ὄρκον τοῦ ὑπαρχηγοῦ ὁ Ἀρχηγευὸν τῆς Β' ὁμ. κ. Σαλάχας Ἄντ. Ἀντεφώνησε ὁ ἴδιος εὐχαριστήσας καὶ ὑποσχέθεις ἐργατικότητα.

Τὸν προσεφώνησαν δὲ ἐκ μέρους τῆς Α' ὁμάδος ὁ ἀρχηγὸς κ. Πελοποννήσιος, τῆς Β' ὁ ὑπενωμοτάχης Φιλιππαῖος Ι. καὶ τῆς 4ης ὁ ὑπενωμοτάχης κ. Πόγας Ν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ὀρκωμοσίας ὁ ἔφορός μας διὰ παραδειγματικῆς προσφωνήσεως, ἐκήρυσσε τὴν ἑναρξιν τῆς ἐορτῆς τοῦ Δένδρου, τὴν ὁποίαν ἐνήργει ἡ Α' ὁμάς.

Ἐπὶ τὰ ὠραῖα [προσκοπικὰ καὶ ἐθνικὰ] ἄσματα διεξήχθη ἡ ὠραία αὕτη ἐορτὴ τοῦ ψαρεύματος, προσελθόντων πλείστων οικογενειῶν καὶ πολιτῶν οἵτινες συνέχαιρον τὴν Α' ὁμάδα διὰ τὴν ἔμπνευσιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν.

Τὴν 26ην Δεκεμβρίου ἐν ἐπισήμῳ κύκλῳ ἔδωσαν τὸν τοῦ ὑπαρχηγοῦ ὄρκον οἱ κ. εὐελπίς λοχίας, Πανθόπουλος Ἄριστ. καὶ οἱ φοιτηταί Σβάνας Δ. καὶ

Μαραγκός Γ. προσφωνήσαντος αὐτοὺς τοῦ Ἐφόρου, καὶ ἀντιφωνήσαντος ἐκ μέρους ὄλων τοῦ ὑπ. κ. Μαραγκοῦ Γ.

Ἀμέσως ἐγένοντο γυμνάσια πεζικὰ ἐπιδείξεως, παρέλασις εἰς τὴν πόλιν καὶ ὀρκωμοσία εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγ. Νικολάου τοῦ προσκόπου Βάου Φρ.

Προήχθησαν εἰς ἐνωμοτάρχας οἱ Ζαραχάνης Μ., Παγώνης Π., Κωνσταντινίδης Δ. καὶ Γρίσπος Ἰάκ.

Εἰς ὑπενωμ. προήχθησαν οἱ Ζίκας Ι. Φιλιππαῖος Ι., Πλακιώτης Δ., καὶ Ἀναγνωστόπουλος Νικ.

Οἱ Σαλπικαὶ καὶ τυμπανισταὶ μας τὴν 1ην τοῦ ἔτους ἔπαιξαν τὸ Ἐωθινόν, τὴν 11ην δὲ πρωϊνὴν ὀλόκληρον τὸ Σῶμα παρέστη εἰς τὴν δοξολογίαν παρέλασαν κατόπιν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς Πλατείας. Εἰς τὴν Λέσχην ἀνέμενε ὁ Ἐφορὸς μας ὅστις δι' ἡμερησίας διαταγῆς του μᾶς ἔδιδε ἀπείρους εὐχὰς καὶ συμβουλὰς ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτη. Ἐχάρησε δὲ ὅλας τὰς τιμωρίας.

Ἦνόμασε ὑπαρχηγὸν τὸν Ἐνωμ. Μπογιατζόπουλον Ἀντώνιον προήγαγε δὲ εἰς Ἐνωμ. τοὺς Ζαραχάνην Μ., Παγώνην Π. καὶ Βαφίαν Σ. εἰς Ἐνωμ. εἰς τὸν Ἀναγνωστόπουλον Ν. καὶ Πλακώτην Δ.

Ἡ Α' ὁμάς εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης τὴν αὐτὴν ὥραν προσέφερε ὡς ἐνθύμιον ὠραῖον ἀγαλμάτιον εἰς τὸν Ἐφορὸν μας, προσφωνήσας αὐτὸν τῆς Δεσποινίδος Γρύμπλα ἀνειψιάς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ὀμάδας ταύτης.

Κατόπιν ἐξεχύθησαν πάντες εἰς τὴν πόλιν μεταδίδοντες εὐχὰς καὶ εὐθυμίαν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τῶν.

Τὴν 2αν Ἰανουαρίου ἀπὸ πρωΐας ἡ Α', Β' καὶ Δ' ὁμάς ὑπὸ Στρατοπεδάρχην τὸν Πελοποννήσιον ἐξέδραμον εἰς θέσιν Τάλαντα καὶ εἰς τὸ κτῆμα τῶν προσκόπων μας Γλυνοῦ.

Ἐκεῖ ἡ Α' ὁμάς ἔμαγειρεῦσε θυμαϊοῖαν φασολάδαν ὑπὸ τὸν μάγειρον Ἐνωμ. τῆς Α. Μαρκανζιαν, ὅστις ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ Ἐφόρου μας.

Τὴν 12ην ἡχοι Σαλπικῶν ἀνῆγγελλον τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἐφόρου μὲ τὸς ὑπαρχηγούς Ἐανθόπουλον Ἀρ. Μπογιατζόπουλον Α, καὶ τὸν ἐνην Μωριάτην Κωνσταντῖνον.

Προσκλητήρια, φωναί, σκοποί, ἀρχιφύλακες, στὰ ὄπλα, παρατάξεις τελεία. ἀναφορὰ παρὰ τοῦ Στρατοπεδάρχου, ἐπιθεώρησις τοῦ Ἐφόρου μας, μὲ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις καὶ συμβουλὰς του, καὶ κατόπιν τραγούδι, γλέντι, καὶ παίγνια διάφορα. Ἐπιστρέψαντες τὴν 6ην Μ. Μ. εἰς τὴν πόλιν.

Τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων ὀλόκληρον τὸ Σῶμα παρετάχθη συνωδεύσαν τὴν τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ, δεχθὲν συγχαρητήρια ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν διὰ τὴν τάξιν.

Ἐγένετο Β' τάξεως πρόσκοπος ὁ ὑπενωμ. Πόγ. κας Νικόλαος.

Ὁ πρόσκοπος Πρακτικίδης Μ. συναντήσας καθ' ὁδὸν πτωχὴν γυναῖκα πρόσφυγα τὴν ὁποίαν ἐβασάνιζον παιδιὰ κακὰ, ἐζήτησε βοήθειαν τῶν γειτόνων, ἐξεδίωξε ταῦτα καὶ τὴν ὁδήγησε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς.

Ὁ πρόσκοπος Ἀντωνίνης Ι. ἰδὼν παῖδα κλέπτοντα μίαν καρφίτσαν ἀπὸ πτωχὸν τῆς ὁδοῦ πωλητὴν, τὸν συνέλαβε τὸν ἠπέλιψε, καὶ οὕτω ἠναγκάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν κλαπεῖσαν καρφίτσαν.

Ὁ ἴδιος πρόσκοπος ἰδὼν ἐν φόρεμα ξεκουρασθὲν ἀπὸ παράθυρον οἰκίας, ἐν μέσῃ ὁδῷ εὐρισκόμενον

ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΥΤΡΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΛΕΞΔΡ)ΠΟΛΕΩΣ

23 Ὀκτωβρίου 1926.

Ἀποφασίστηκε νὰ γίνῃ ἐκδρομὴ στὸν Ἐβρο ποταμό. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 23 Ὀκτωβρίου συγκεντρωθήμασθε.

Στὰς 2 μ. μ. ἀκριβῶς κινοῦμε. Ἀκαλουθοῦμε τὴν ὁδὸ ποῦ πηγαίνει στὰς Φέρρας καὶ μετὰ παρῆλυσιν δύο ὥρῶν φθάνομε στὸ χωριὸ Μοναστηράκι. Ἐκεῖ μᾶς ὑποδέχτηκε ἡ δασκάλα τοῦ χωριοῦ μαζί μὲ τὸν πάρεδρο, καὶ μᾶς ἐφιλοξένησαν σὶὸ νεόκτιστο σχολεῖο τους.

Τὴν ἐπομένη εἶχαμε ἐγερετήριο στὰς 5 π. μ....

Ἀφ' οὗ πήραμε τὸ ῥόφημά μας καὶ ἀποχαιρετήσαμε τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς εὐχαριστήσαμε γιὰ τὴν φιλοξενίαν τους ξεκινήσαμε πρὸς τὸν Ἐβρο.

Βαδίσαμε ἀρκετὴ ὥρα μέσα στὴ πεδιάδα τοῦ Ἐβρου καὶ ἔπειτα ξεπλωθήκαμε στὰ δροσερὰ χορτάρια γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦμε λιγάκι. Ἀντικρὺ μας φαίνονται θαυμάσια τὰ ὑψηλὰ βουνὰ τῆς Αἴνου καθὼς καὶ ἡ πόλις Αἴνος τὴν παρατηρήσαμε μὲ τὸ τηλεσκόπιον τοῦ ἀρχηγοῦ μας.

Διαπεραστικὸ καὶ δυνατὸ σφύριγμα μᾶς ἔκαμε ὁλοὺς νὰ διακόψομε τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ν' ἀκολουθήσωμεν τὸν δρόμον μας—ὁ δρόμος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι πάντα ὁ ἴδιος. Στὰ ὀλοπράσινα λειβάδια, βόσχουν ἀμέριμνα ὀλόκληρα κοπάδια γιδοπροβάτων. Τὰ ἀφίνομε ὅλα πίσω μας καὶ ἀκολουθοῦμε τὴν πορείαν. Μετὰ πορείαν 5 ὥρῶν φθάσαμε τέλος στὸν Ἐβρο ποταμό. Καθήσαμε γιὰ νὰ φᾶμε τὸ μεσημέρι στὰ δροσερὰ χορτάρια καὶ στὰ φυλλώματα τῶν δένδρων ποῦ εἶναι στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ. Εἴμασθε ἐφοδιασμένοι ἀπὸ τὸ χωριὸ μὲ ψωμιά, τυρὶ καὶ σαρόδέλλες.

Μετὰ τὸ φαγὶ ὁ ἀρχηγὸς μας κ. Δημ. Μιχαλῖδης μᾶς ἔκανε λίγη θεωρίαν διὰ τίνα λόγον κάμαμε αὐτὴν τὴν ἐκδρομὴν καὶ σὲ τί θὰ μᾶς ὠφελούσε καὶ μᾶς διηγήθηκε μιὰ ἱστορίαν γιὰ τὸν Ἐβρο ποταμό.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν σύντομην διήγησιν τοῦ ἀρχηγοῦ μας ἀρχίσαμε τὰ τραγούδια, χοροὺς καὶ ἀστεία.

Ἡ ὥρα ἦτο 5 μ. μ. μπήκαμε κατὰ ἐνωμοτίας κάμαμε προσκλητήριον καὶ ξεκινήσαμε πίσω γιὰ τὸ χωριὸ. Φθάσαμε στὸ χωριὸ στὰς 9 τὸ βράδυ φάγαμε καὶ κοιμηθήκαμε μὲ μεγάλη ὄρεξιν.

Ὁφεληθήκαμε πολὺ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐκδρομὴν διότι ἀπ' ἐνὸς ἐσκληρωγογηθήκαμε, ἀπ' ἐτέρου δὲ μάθαμε καὶ τόσα πράγματα ποῦ δὲν τὰ ξέραμε γιὰ τὸν Ἐβρο ποταμὸ ποῦ χωρίζει τὰ σύνορά μας ἀπὸ τὴν Τουρκίαν.

Λουτροὺς (Ἀλεξ)πόλεως τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1926.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΗΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ἐνωμοτάρχης,

ἐνήργησε ἀνεκάλυψε τίνοσ ἦτο καὶ τὸ ἀπέδωσε.

Ἦδη τὸ Σῶμα ἐτοιμάζει μεγάλην ἐπίδειξιν ἐν τῇ πλατείᾳ, ἐπιθεώρησιν καὶ παρέλασιν μὲ διάφορα γυμνάσια πεζικὰ. Εἰς πάντα ταῦτα θὰ κληθεῖν αἱ ἀρχαί, οἱ κηδεμόνες καὶ ὅλος ὁ κόσμος.

ΑΡΘΡΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

« Ἀγαπᾶ πάντα ἄξιον τῆς ἀγάπης καὶ φέρεται ὡς ἀδελφὸς πρὸς πάντα
Πρόσκοπον, ἀδιαφόρως κοινωνικῆς τάξεως ».

Ἀγαπητέ μου Κώστο,

Προχθές τὸ βράδυ ἐξήλθα διὰ Προσκοπικὴν ὑπηρεσίαν. Εἰς τὸν δρόμον μου συνήντησα δύο ἀνθρώπους, οἱ ἑποιοὶ εἶχαν εἰς τὸ μέσον ἕνα τρίτον καὶ τὸν ὑπεβάσταζον διότι δὲν ἤμποροῦσε νὰ κρατηθῆ στὰ πόδια του, ἦτο σχεδὸν ἀναίσθητος ἀπὸ τὴν μέθην. Ἐίχε περάσει τῆ βραδυά του εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ βρωμερώτερα καταγώγια τῶν προαστείων τοῦ Λονδίνου. Γιατὶ ὁ ἀνθρώπος ἐμπήκε εἰς ἕνα τέτοιο κέντρον; Ἐνόμιζε πῶς τοῦ ἐχρειάζετο νὰ ξεδιψᾷ με λίγη μύρα.

Ἐν τούτοις αὐτὸ ποῦ τοῦ ἐχρειάζετο δὲν ἦτο ἡ μύρα, ἀλλὰ ἕνας φίλος.

Μιά ἄλλην πάλιν χειμωνιάτικη βραδυά, πολὺ ἀργά, ἐπεριπατοῦσα κατὰ μῆκος τῆς παραλλας. Βλέπω λοιπὸν ἐκεῖ ἀνθρώπους νὰ κοιμοῦνται, γιατί δὲν εἶχαν οὔτε κρεβάτι, οὔτε σπῆτι. Πολλές βραδυὲς εἶχαν κοιμηθῆ ἐκεῖ, διότι ἐστεροῦντο ἐντελῶς τῶν μέσων νὰ στεγασθοῦν.

Ἀλλὰ ἐὰν εἶχαν ἕναν φίλον καὶ τοὺς συνεβοῦλεν θὰ εἶχαν ἐκασφαλίσαι στέγην.

Ἐνας νέος δεκά ἑκτῶ ἐτῶν προσήχθη ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ, διὰ κλοπὴν ποῦ εἶχε κάμει εἰς ἕνα κατάστημα. Ἐκατηγορεῖτο δι' ἑνδεκά προηγουμένους κλοπὰς, καὶ πιθανώτατα θὰ ἔκανε ἄλλας ἑνδεκά διὰ τὸ μέλλον. Δὲν εἶχε ποτὲ εἰς τὴν ζωὴν του μεταβῆ στήν ἐκκλησίαν καὶ δὲν εἶχε ποτὲ ἀκούσει ἀπὸ κανένα ἕνα γλυκὸ λόγο στὴ ζωὴ του.

Μερικοὶ ἐπρότειναν νὰ εἰσαχθῆ εἰς ἐπανορθωτικὸν ἴδρυμα, διότι τότε θὰ ἐπανήρχετο εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Ἐν τούτοις δὲν τοῦ ἐχρειάζετο τόσον τὸ ἐπανορθωτικὸν ἴδρυμα. Αὐτὸ ποῦ ἀληθῶς τοῦ ἐχρειάζετο ἦτο ἕνας φίλος.

Ὅπουδήποτε καὶ ἐάντηγαίνωμεν, εἴτε πρὸς βορρᾶν ἢ νότον, ἀνατολὰς ἢ δύσιν, εἴτε εἰς τὴν ἐξοχὴν ἢ εἰς τὴν πόλιν, θὰ εὕρωμεν ἀνδρας καὶ γυναῖκας καὶ παιδιὰ, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀνάγκην αὐτῆς τῆς μεγαλειότητος ἰσως εὐλογίας τοῦ Θεοῦ—ἕνα φίλον.

Ἀλλὰ ποῦ νὰ εὕρεθοῦν αὐτοὶ οἱ φίλοι;

« Ἐχομεν ἕνα ἄρθρον τοῦ νόμου », εἶναι ἡ ἀπάντησίς μας, « καὶ τὸ ἄρθρον αὐτὸ λέγει, ὅτι ἕνας Πρόσκοπος εἶναι φίλος πρὸς ἅλους. »

Μερικοὶ νομίζουν ὅτι τὸ τέταρτον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ νόμου εἶνε ἕνα παθητικὸν ἄρθρον.

Τὸ τρίτον ἄρθρον λέγει νὰ κάνης καλὰς πράξεις, τὸ ἕκτον λέγει νὰ ἐπεκτείνης τὰς καλὰς πράξεις καὶ εἰς τὰ ζῶα, ἐνθ' τὸ ἑννατον λέγει νὰ οἰκονομῆς ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ κέρδη σου. Διὰ τὸ τέταρτον ἄρθρον πολλοὶ ἔχουν τὴν ἰδέαν ὅτι εἶνε μᾶλλον παθητικόν. Μὴ ἀνησυχεῖτε. Ἀπλούστατον. Ἀρκεῖ νὰ εἶσαι φίλος πρὸς ἅλους καὶ εὐγενὴς πρὸς τοὺς ἀδελφούς σου Προσκόπους.

Τὸ τέταρτον ἄρθρον εἶνε ἰσως τὸ ἐνεργητικώτερον ἔλων. Ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς ἐπιθυμεῖ ὅπως ὁ Πρόσκοπος ἀποκτήσῃ τὸ ἔνομα, τὸ ὅποιον ὁ Κίμ ἀπέκτησε—δηλαδὴ—« μικρὸς φίλος ἅλου τοῦ κόσμου. »

Ἄν διαβάσης τὰ κατορθώματα τοῦ μικροῦ Κίμ, θὰ ἴδῃς ὅτι ἦτο ἀπὸ τὰ παιδιὰ ποῦ ξαπλώνονται σὲ μιὰ καρέκλα ἀναπαυτικά, ἀλλὰ ἀπ' ἐναντίας ἐγύριζε διαρκῶς.

Πρέπει νὰ ἦναι κανεὶς φίλος ἐκείνων ποῦ ἔχουν περισσοτέραν ἀνάγκην φίλων, καὶ αὐτοὺς δὲν θὰ τοὺς συναντήσῃ ποτὲ ἕνας Πρόσκοπος, παρὰ μόνον ἐὰν κοπιᾷ.

Ὅπου καὶ ἂν εὕρισκεσαι, εἴτε μεταξὺ τῶν οἰκείων σου εἰς τὸ σπῆτι, εἴτε εἰς τὸ σχολεῖον, εἴτε εἰς τὴν ἐργασίαν σου εἰς γραφεῖον ἢ εἰς ἐργοστάσιον, εἰς σύλλογον ἀνδρῶν ἢ παιδιῶν, θὰ ἀνακαλύψῃς ἐὰν προσέξῃς καλὰ, τὸ ὀλιγώτερον ἕναν ἂν ὅχι περισσοτέρους, ὁ ὅποιος φαίνεται ὅσιν ἀπεμεμωμένος, μετ' ἄλλους λόγους ἀπογοητευμένος.

Θὰ εἶχε ἰσως κάποιον ἀτυχίαν ἢ καὶ κατὰ συνέχειαν πολλὰς ἀτυχίας, ἰσως καὶ νὰ μὴν ἦναι ἀπολύτως, ἰσως νὰ εἶχε καὶ καμμίαν ζημίαν, μικράν ἢ μεγάλην, — ἢ νὰ ὑπέστη καμμίαν ταπεινώσιν. Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς ἀνθρώπους ὀφείλει ἕνας Πρόσκοπος νὰ παρηγορήσῃ.

Τὸ καθήκον μας εἶνε ν' ἀναζητῶμεν αὐτοὺς ποῦ ἔχουν ἀνάγκην φίλων καὶ νὰ γίνωμεν τότε φίλος των.

Θὰ ἔχῃς ἰσως ἀκούσει ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὅταν ὁ Στρατηγὸς Gordon διηύθυνε ἕνα σύλλογον παιδιῶν στὸ Dartford, ἕνα μικρὸ, κακοντυμένο, μετὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας ἐπήγαινε εἰς ἀπόστασιν τριῶν χιλιομέτρων. Κάποιος τὸν ἠρώτησε, γιατί ἐπήγαινε τόσον μακριά.

« Γιατὶ εἶνε ἐκεῖ κάποιος ποῦ μ' ἀγαπάει ».

Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀπάντησίς του. Ἦτο σύντομος ἀλλὰ γεμάτη ἔννοιαν. Ἐὰν ἤθελε κανεὶς καὶ περισσοτέρας ἐξηγήσεις, δὲν θὰ εἶχε παρὰ νὰ τὰς λάβῃ ἀπὸ τὴν εὐθυμον στάσιν τοῦ παιδιοῦ καὶ ἀπὸ τὸ ἀκτινοβόλον τοῦ χαμόγελο.

Ὅλα τὰ ἐγκλήματα, ὅλα τὰ μεγάλα ἀμαρτήματα γίνονται ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἔχουν χάσει τὸν σεβασμὸν πρὸς ἑαυτούς, καὶ φαντάζονται ὅτι κανεὶς δὲν ἐνδιαφέρεται ἐὰν κάνουν καλὰς πράξεις ἢ κακὰς.

Ἐὰν ὑπάρχουν 15,000 Πρόσκοποι εἰς τὴν Ἑλλάδα σήμερον, τί ὄρατιον ποῦ θὰ ἦτο ἐὰν 15,000 ἀνθρώποι περισσότερον εὐτυχεῖς ἀπὸ ὅτι ἐπερίμεναν νὰ εἶναι, θὰ ἤμποροῦσαν νὰ εἶπουν γεμάτοι ἀπὸ εὐχαρίστησιν :

« Μάλιστα ἀπέκτησα, ἕνα φίλον, τοῦλάχιστον, καὶ αὐτὸς εἶναι Πρόσκοπος. Ἐνας Πρόσκοπος εἶνε φίλος πρὸς ἅλους καὶ γνωρίζω ἕνα Πρόσκοπον, ὁ ὅποιος εἶνε φίλος μου. »

Ἐὰν ἐπιτύχῃς νὰ χαράξῃς εἰς τὸν νοῦν τῶν παιδιῶν τῆς ἐνωμοτίας σου αὐτὸ τὸ συναίσθημα τῆς φιλίας πρὸς ἅλον τὸν κόσμον γενικῶς, δὲν θὰ δυσκολευθῆς νὰ γίνουν τὰ παιδιὰ : « ἀδελφοὶ πρὸς πάντα ἄλλον Πρόσκοπον, ἀδιάφορον εἰς ποίαν κοινωνικὴν τάξιν ὁ ἄλλος ἀνήκει. »

Καλὸν θὰ ἦτο κάποτε νὰ προσπαθῆς νὰ διακρίνης :

Ποῖον ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Ὀμάδος διασχεδά-

ζει ελιγώτερον. [Θ] ἀνακαλύψης ἀμέσως σχεδὸν ἓνα ἢ δύο ποῦ φαίνονται κάπως μελαγχολικά.

Ἴσως νὰ μὴ εἶναι εὐθύμου χαρακτήρος, ἢ ἴσως ἔχουν κάτι ποῦ κάνει τὰ ἄλλα παιδιὰ νὰ τὰ εἰρωνεύωνται. Ἴσως νὰ εἶναι πολὺ εὐαίσθητα, ἢ ἀνεπιτήδεια εἰς τὰ παιγνίδια.

Ἴδου ἡ εὐκαιρία εἰς τὰ παιδιὰ νὰ ἐφαρμόσουν τὸ τέταρτον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου.

Οἱ Πρόσκοποι σου πρέπει νὰ κοπιᾶσουν ὀλίγον καὶ νὰ εὗρουν ἓνα ἀτυχή τῆς ἐμάδος, τοῦ ἑποίου ὅλα πάνε στραβά, ἢ ἔσ' ἑποῖος φαίνεται ἀπογοητευμένος καὶ νὰ τοῦ ἐπαναφέρουν τὸ χαμόγελο στὸ στόμα.

Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι ὅτι θὰ παύσῃ νὰ εἶναι μελαγχολικός, διότι τὸ πνεῦμα τῆς ἀδελφότητος, τὸ ἑποῖον θὰ ἔχῃς τὴν δύναμιν καὶ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοῦ ἀποδείξῃς, θὰ τὸν πλησιάσῃ πρὸς ὄλους.

Ὅταν ἓνας Πρόσκοπος συναντήσῃ ἄλλον Πρόσκοπον, καὶ ἂν ἀκόμη τοῦ εἶναι ἐντελῶς ἀγνωστος, πρέπει νὰ τὸν πλησιάσῃ, νὰ τοῦ ἐμιλήτῃ καὶ νὰ τὸν βροηθήσῃ εἰς ὅτι τοῦ εἶναι δυνατόν.

Πρέπει πάντοτε νὰ φέρῃς τὸ Προσκοπικὸν σου σῆμα καὶ ἐὰν τὴν Κυριτικὴν ἀλλάξῃς σακκάκι, μὴ λησμονῆς ν' ἀλλάξῃς καὶ τὸ σῆμά σου ἐπίσης. Καθὼς λοιπὸν θὰ εὕρισκεσαι ἐξω θὰ συναντήσῃς ἴσως ἓνα ἄλλο παιδί φέρον τὸ ἴδιον σῆμα μὲ τὸ ἰδικόν σου, τὸ σῆμα τῶν τριῶν ὑποσχέσεων μας : καὶ ὅταν θὰ συναντηθῶν τὰ δλέμματά σου, θὰ τοῦ δείξῃς καὶ ἓνα ἄλλο σημεῖον τῶν τριῶν αὐτῶν ὑποσχέσεων—τὰ τρία δάκτυλα τοῦ ἀδελφικοῦ μας χαιρετισμοῦ.

Τὸ παιδί αὐτὸ εἰς ἀπάντησιν θὰ σὲ ἀντιχαιρετήσῃ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ θὰ ἐννοήσῃς ὅτι ὁ νόμος τοῦ εἶνε ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ἰδικόν σου, καὶ ὅτι ἐὰν δὲν συνητηθῆτε ποτὲ ἄλλοτε πρὶν καὶ πιθανὸν νὰ μὴ συναντηθῆτε ποτὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον πλέον, θὰ μάθῃς ὅτι καὶ αὐτὸς ὅπως καὶ σύ, προσπαθεῖτε νὰ ἐκτελετῆτε τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ.

Πρὶν τὸν συναντήσῃς ἐσκέπεσο ὅτι ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ ἐφαρμόξῃς καθολοκληρίαν τὸν νόμον τῶν Προσκόπων. Τώρα ὅμως ποῦ συνήντησες τὸν Πρόσκοπον σου εἶνε πολὺ εὐκολώτερον, διότι βλέπεις ὅτι καὶ ἄλλος προσπαθεῖ, ὅτι καὶ σύ.

Τοῦ σπρίγγεις τὸ ἀριστερὸ χέρι μ' ὅλη σου τὴν καρδιά, διότι ἡ ἔννοια αὐτοῦ εἶνε ὅτι τοῦ δίδεις τὴν καρδιά σου : καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει νὰ λάβῃ ἀπὸ σένα.

Νὰ διηγηθῇς εἰς τὴν ἐνωμοσίαν σου παντὸς εἶδους ἱστορίες καλῆς φιλίας παρμένες ἀπὸ τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν.

Ἄρχει διὰ σήμερον ἕως ἐδῶ. Δὲν θὰ σοῦ εἶπω περισσότερα, διότι ἓνας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους τρόπους νὰ ἐφαρμόσῃ κανεὶς τὸ τέταρτον ἄρθρον τοῦ Προσκοπικοῦ νόμου εἶναι νὰ ἐκτελῇ τὸ πέμπτον ἄρθρον ἐξ ἴσου, καὶ θὰ σοῦ γράψω περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν προσεχῆ μου ἐπιστολήν.

Εὐλικρινῆς συνάδελφός σου Πρόσκοπος

KIMON

Ἀθήναι Ἰανουάριος—1927

ΘΕΟΔΩΡΑ ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗ

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΟΜΑΣ ΕΙΣ ΠΑΡΝΗΘΑ

«Παιδιὰ θὰ κάνωμε μιὰ ἐκδρομὴ τὸ νέον ἔτος. ποῦ θὰ τὴ θυμώσατε σ' ὅλη σας τὴ ζωή». Αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα μᾶς ἔλεγεν ὁ ἀρχηγός μας σὲ κάθε συγκέντρωσι καὶ πολλοὺς ἀτακτοῦντας ἐφόβιζεν διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐκ ταύτης. Τέλος μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐβδομάδων ἐδέησεν ὁ Θεὸς καὶ ἠκούσθη ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἀρχηγοῦ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμέλλομεν νὰ ὑπάγωμεν. Ἀκόμη ἀπίστευτον θὰ μᾶς ἐφαίνετο, ἐὰν δὲν ἐβλέπομεν τὴν διαταγὴν τὴν σχετιζομένην μὲ τὴν πολυπόθητον ἐκδρομὴν. Μόλις ἐπαίσημεν ὅτι ἡ ἐκδρομὴ θὰ γίνῃ, ἀμέσως ἐτέθη ἡ ἀγορὰ εἰς κίνησιν, ἄλλος εἰς τὸν μανάβη, ἄλλος εἰς τὸν μπακάλην, ἄλλος εἰς τὸν ζαχαραπλάστη καὶ ἄλλος ὁ-

που ἠθέλεν ἔτρεχε, χωρὶς νὰ προσέχῃ οὔτε τὴν ποιότητα, οὔτε τὴν διατίμησιν, οὔτε τὸν λογαριασμόν, ἀλλ' ὅλοι μας εἴμεθα χαρούμενοι καὶ γελαστοί.

Ἦλθε τέλος ἡ ἡμέρα (Κυριακὴ 2 Ἰαν. 1927) τῆς ἐκδρομῆς καὶ συνεκεντρώθημεν, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴν εἰς τὴν πλατείαν Μητροπόλεως, ὅπου μᾶς ἀνέμενε τὸ αὐτοκίνητον τὸ μέλλον νὰ μᾶς παραλάβῃ. Ὅλα τὰ παιδιὰ ἦσαν παρόντα κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν. Τὴν ἐβδόμην πρωϊνὴν ὥραν ἀνεχωρήσαμεν καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Μενίδιον ἐφθάσαμεν εἰς Μενίδιον καὶ ἐκεῖθεν διὰ τινος ὁδοῦ ἀνωμάλου καὶ λιμνοειδοῦς ἐφθάσαμεν εἰς Μετόχι, μόλις ὁ ἀνατέλων ἥλιος ἐχρυσάφιζε τὴν Πάρνηθα. Ἡ πορεία μας διήρκεσε τρία τέταρτα πεοίπου, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων οἱ πρόσκοποι ἐτραγῶδουν, ἐγέλων καὶ ἀλληλοεσχολιάζοντο. Εἰς Μετόχι ἤρχισεν ἡ ὄρεβασία, ἣτις διήρκεσε δύο ὥρας περίπου. Κατὰ τὴν ὄρεβασίαν συνητήσαμεν χωρικούς τινες καὶ ποιμένα. Ἐφθάσαμε κατὰ πρῶτον εἰς τὸ Σανατόριον τῆς Πάρνηθος καὶ ἐκεῖθεν ὑπὸ κάτω τῶν ἐλάτων, οἵτινες ἐμοσχοβόλουν, ἐφθάσαμεν εἰς Ἁγίαν Τριάδα. Ἀφ' οὗ κατεθέσαμεν τὰ ἐφοδία μας. ἐπισκέφθημεν προπορευομένον τοῦ ἀρχηγοῦ, τὸν ναὸν τῆς Ἁγ. Τριάδος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ μὲν ἀρχηγός ἤγαψε τὸ κανθῆλι τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲ πρόσκοποι, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ πλεῖστοι καλύφονοι ἐψάλλαν τὸν ὕμνον τῆς Γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ οὕτως ἐκτελέσαντες τὰ θεησκευτικά μας καθήκοντα. ἐξῆλθομεν τοῦ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

— Τ Ο Γ Ε Φ Υ Ρ Ι —

Σ' ένα παληό σπίτι δενδροκρυμμένο όχι πολύ μακριά από τὸ Μαρούσι, ἕνα ἀγοράκι περίπου ἕνδε κα χρόνιαν στέκονταν κοντὰ στὴ μητέρα του καὶ τὴν κούταζε.

Δὲν τῆς ἔλεγε τίποτα, μὰ ἀπὸ τὰ μάτια του φαίνονταν πὼς κάτι ἤθελε, καὶ πὼς τὸ ἤθελε πολύ.

«Τί τρέχει Παῦλο ;» ρώτησεν ἡ μητέρα του μὲ χαμόγελο. «Τ' εἶν' αὐτὴ ἡ μεγάλη χάρη ποῦ θεὸς νὰ σοῦ κάνω ;»

«Πὼς τὸ κατάλαβες ;» ρώτησεν ὁ Παῦλος.

«Νά, ἕνα πουλάκι μοῦ τῶπε· μάλιστα, δυὸ πουλάκια ποῦ κάθονται μέσα στὰ μάτια σου.»

Ὁ Παῦλος ἤλθε λίγο πιὸ κοντὰ τῆς.

«Μπορεῖς νὰ μοῦ δανείσῃς τὸ κουτί σου μὲ τὰ χρώματα ; δὲ θὰ στὰ χαλάσω, σοῦ ὑπέσχομαι· ἀλλὰ,» ἐπρόσθεσε γρήγορα, νὰ μὴ μὲ ρωτήσῃς τί τὰ θέλω.»

«Καλά,» εἶπεν ἡ μητέρα του, καὶ ἂν καὶ ἔχω μεγάλη περιέργεια, δὲ σὲ ρωτῶ τίποτα.»

Ἦτον παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς. Ὅλη τὴν ἡμέρα εἶχε βρέξει δυνατὰ, καὶ τώρα εἶχε σηκωθεῖ ἄγριος ἀνεμος ποῦ χαλοῦσε τὸν κόσμο.

Ἡ κάμαρα ποῦ κάθονταν ἦτο μᾶλλον χαμηλὴ μὲ μεγάλα παράθυρα καὶ πλατεῖα περδάζια. Στὶς γωνιῆς ἦτον κτισμένα στὴν τοῖχο ξύλινα ντολάπια. Κάθετι μέσα στὴν κάμαρα ἔμοιαζε πολὺ παληὸ ἀλλὰ

ναοῦ καὶ διεσκορπισθήμεν περὶ αὐτόν, ἵνα γευματῶσμεν. Μετὰ τὸ πολὺωρον γεῦμα, ἕνεκα τῆς πείνης καὶ τοῦ θαυμασίου ὕδατος τὸ ὁποῖον ῥεῖ παρὰ τὸν ναόν, ἐπηκολούθησαν τραγοῦδι καὶ διάφορα ἀστεῖα ἐκ μέρους τῶν προσκόπων.

Περὶ τὴν δευτέραν μεταμεσημβρινὴν ὥραν ἀναχωρήσαμε διὰ τὴν κορυφὴν Καραούλη Νταβέλη, ἐξ οὗ θάινεται ὀλόκληρος ἡ Ἀττικὴ, ὡς καὶ ἡ νῆσος Εὐβοία. Κατὰ τὴν ἀνοδὸν ἐγένετο καὶ εἰς χιονοπόλεμος ἐκ μέρους τῆς ὀπισθοφυλακῆς, ἣτις εὗρεν εἰς τι ἀπόκρυφον μέρος ὀλίγην χιῶνα καὶ ὅστις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παρατήρησιν τοῦ ἀρχ γοῦ κατὰ τῆς ὀπισθοφυλακῆς, διότι δὲν εὗρισκε χιῶνα, ἵνα ἐκδικηθῇ.

Ἄπ' ἐκεῖ μὲ μερικὲς κλάρες ἐλάτης κατηυθύνθημεν εἰς Μετόχι, ὅπου ἀφ' οὗ ἔπεσε κέφθημεν τοὺς ἐκεῖ εὗρισκομένους δύο ναοὺς, αἵτινες εἶναι πλήρεις ὀνομάτων καὶ εἰκόνων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς γενόμεναι ὑπὸ διαφόρων φιλοθηρῶν ἐπισκεπτῶν, καταπολεμήσαμε τὴν πείναν μας μὲ ὅτι εἶχεν μείνει ἐντὸς τῶν σακιδίων μας.

Κατόπι ἐπορεύθημεν, εἰς τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον μᾶς ἀνέμενε τὸ αυτοκίνητον καὶ ἀφ' οὗ ἐπιβιβάσθημεν, διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ ἐφθάσαμεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἀπεβιβάσθημεν εἰς πλατεῖαν Δημοπρατηρίου καὶ ἐκεῖθεν ἕκαστος χαρούμενος, ἐνθουσιασμένος καὶ κατάκοπος κατηυθύνθη πρὸς τὸν οἶκον του. Ὄττω ἔληξεν ἡ ἐκδρομὴ, ἣτις εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν, ἕνεκα τῆς καλῆς ἡμέρας καὶ τῆς καλῆς καρδιάς τῶν προσκόπων.

A. A. Π.

λουστραρισμένο καὶ περιποιημένο, καὶ στὸ τζάκι σὶ ρίζες τῶν ἐλῶν καὶ τὰ κούτσουρα τῶν σκίνων ἔκταν ὠραία φλόγα.

Σὲ λίγο σηκώθηκεν ἡ κυρία Χρηστίδου, βόλεψε λίγο τὰ μαλλιά τῆς, τὰ ἔδεσε μ' ἕνα μαῦρο μαντήλι, καὶ ἔφερεν ἀπὸ τὴν πλαγιὴν κάμαρα ἕνα χονδρὸ ἐπανωφάρι.

«Ποῦ θὰ πάς, Μητέρα ;» ρώτησεν ὁ Παῦλος μὲ ἀπορία, γιὰτι ἦττον ἀργὰ πιά καὶ ἡ κακοκίρρα ἐξακολουθοῦσε.

«Θὰ πάω στὸ Μαρούσι, ν' ἀγοράσω μερικὰ πράματα γιὰ αὐριον. Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Βασιλείου ὑποσχέθησαν νὰ περάσουν νὰ μὲ πάρουν μὲ τὸ ἀμαξάκι του. Θὰ λείψω ἄνωγ ἀρκετὴ ὥρα, γιὰτι μοῦ εἶπαν πὼς ἔχουν ἀρκετὲς δουλειὲς καὶ συλλογίζεμαι τί θὰ γίνῃς ἐσὺ ἐδῶ, ἐλομόναχος.»

Τοῦ Παύλου τὰ μάτια ἀστράψαν.

«Ἐννοια σου, Μητέρα, δὲ θὰ βαρεθῶ· κάτι θὰ βρῶ γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα.»

Καθὼς μιλοῦσαν ἀκούσαν τὴ σειρήνα ἑνὸς αυτοκινήτου ποῦ περνοῦσεν.

«Ἐρεῖς,» τῆς εἶπεν ὁ Παῦλος, «δταν ἡμεῖον ἐξω πρὶν, εἶδα τὸ μεγάλο αυτοκίνητο τοῦ κ. Ζαρίνη ποῦ πέρασε· ἐκεῖνος ποῦ ἔχει τὸ ὠραίο σπίτι στὴν Κηφισσιὰ. Τί μεγάλο ποῦ εἶναι τὸ αυτοκίνητό του! Μὰ δὲν ἦτον κανεὶς μέσα παρὰ μόνο ὁ γέρος ὁ κ. Ζαρίνης τυλιγμένος στὴ γούνα του· ἡμεῖον στὸ γεφυράκι δταν πέρασε, καὶ στάθηκα καὶ τὸ εἶδα ποῦ ἀνέβηκε τὸν ἀνέφορο ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος. Ποῦ νὰ πῆγαινε, ἄρα γε.»

«Νομίζω,» εἶπεν ἡ μητέρα του, «πὼς θὰ πῆγαινε στὰς Ἀθήνας νὰ φ' ῥῃ τὰ παιδιὰ του. — διότι θυμοῦμαι, πὼς πάντοτε τὸ ἔχουν συνήθεια νὰ περνοῦν μαζί του ἐδῶ, τὴν παραμονή.»

«Μὰ γιὰτι δὲν κατοικοῦν στὸ σπίτι μὲ τὸν πατέρα τους ;» ρώτησεν ὁ Παῦλος.

«Αἶ, ὑποθέτω πὼς θὰ εἶναι παρὰ πολλὰ τώρα, ὄλα μαζί!» εἶπεν ἡ κυρία Χρηστίδου.

«Μητέρα,» ρώτησεν ἔξαφνα ὁ Παῦλος, «ἐσὺ δὲν εἶχες ποτέ, ἀδελφία ;»

«Ναί, παιδί μου, εἶχα.» ἀπήντησεν ἡ μητέρα του, καὶ ἔσκυψεν ὀλίγο καὶ ἀκούμπησε τὸ πρόσωπό τῆς στὸ χέρι τῆς, καὶ ἔμεινε ἔτσι λίγη ὥρα, χωρὶς νὰ μιλήσῃ.

Ὁ Παῦλος ἤλθε λίγο πιὸ κοντὰ καὶ τῆς ἔπιασε τὸ χέρι.

«Τί εἶναι Μητέρα ; Τί σκέπτεσαι ;»

«Σκέπτομαι τὸν ἀδελφό μου τὸ Βασίλη,» εἶπε, «ἦτον δέκα χρόνια πιὸ μεγάλος ἀπὸ μένα, — μὰ ἐκάναμε τόσο ὠραία συγγροφιά μαζί!! καὶ ἔπειτα μιὰ φορὰ ἕνας φίλος του τὸν ἔπεισε νὰ φύγῃ μαζί του γιὰ τὴν Ἀμερικὴ. Ἦτον Παραμονή, σὰν σήμερα, εἰκοσι χρόνια τώρα ποῦ ἔφυγε. Ὁ ἀνεμος σφύριζε γύρω ἀπ' τὸ σπίτι, καὶ χαλοῦσε κόσμος, ὅπως διόλου σὰν ἀπόψε. Κάθονταν ἐδῶ, σ' αὐτὴ τὴν πολυθρόνα· πὼς τὸν θυμοῦμαι ! Κ' ἐγὼ ἐκλαιγα καὶ τὸν παρακαλοῦσα νὰ μὴ φύγῃ, καὶ ἐκεῖνος μὲ πῆρε κοντὰ του καὶ μὲ φιλοῦσε. — Ἐνας χρόνος περᾶ γρήγορα, Ἐλένη μου,» ἔλεγε,

Θά γυρίσω πάλι τὴν Παραμολή τῆς Πρωτοχρονιάς!
Νά με περιμένεις!»

Ἔγινε μικρὴ σιωπή.

» Καὶ τὸν ἄλλο χρόνο . . . » ρώτησεν σιγὰ ὁ Παῦλος.

» Τὸν περίμενα» εἶπεν ἡ μητέρα του, «ὄχι μόνο τὸν ἄλλο χρόνο, ἀλλὰ γιὰ πολλὰ χρόνια . . . ἀλλὰ δὲ γύρισε ποτέ!»

«Ἐφυγε, πρὶν πεθάνῃ ὁ Παππούς;» ρώτησε ὁ Παῦλος.

«Ναί, παιδί μου. Ὁ Παππούς σου καὶ ἡ Γιαγιά σου ἀπέθαναν ἔπειτα ἀπὸ δυὸ χρόνια, τότε πού ἦμεν κ' ἐγὼ τόσο ἄρρωστη πού εἶχαν βγάλει πῶς ἀπέθανα κ' ἐγώ. Μὰ ἐγίνα κκαὶ ἀργότερα καὶ πῆγα μὲ τὴ θειά μου στὴν Αἴγυπτο, ὅπου παντρεύθηκα.»

«Καὶ ἔταν πέθανεν καὶ ὁ Πατέρας, ἐσὺ γύρισες πίσω ἐδῶ, στὸ παλιό μας τὸ σπίτι!»

«Ναί, τ' ἀγαπούσα τόσο πολὺ. Μὰ ἔταν πρωτο-ἦλθα εἶχα πολλή μοναξιά· δὲν ἐγνώριζα κανένα παρὰ τοὺς Βασιλείου κ' ἐκείνους δὲν τοὺς ἐβλεπα συχνά.»

Ἐξαφνα ἔσκυψε καὶ τὸν φίλησε τὸν Παῦλο.

«Ἐπειτα ἐσὺ μοῦ γέμισες τὴ ζωή!»

Ἐκείνη τῆ στιγμῇ μέσα στὴ βροχὴ τοῦ ἀνέμου ἀκούσθηκν φωνῆς στὴν ἐξώπορτα καὶ πατήματα ἀλόγου.

«Ἦλθαν, μητέρα», εἶπεν ὁ Παῦλος, κ' ἔτρεξε ν' ἀνοιξῆ τὴν πόρτα ἀλλὰ ὁ ἀνεμος τοῦ τὴν πῆρε ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὴν χτύπησε στὸν τοῖχο μ' ἕναν κρότο σὰν τουφεκιά.

«Πρόσεχε, Παυλάκο νὰ μὴ σὲ πάρῃ κ' ἐσένα ὁ ἀνεμος!» ἀκούσθηκν ἡ γελαστή φωνὴ τοῦ κ. Βασιλείου μέσα στὸ σουρούπωμα. Εἶναι ἐτοιμὴ ἡ μητέρα σου;»

«Ἐτοιμὴ» εἶπεν ἡ κυρία Χρηστίδου » Ἐφθάσα! Μὰ τί καιρός!»

«Ναί, ἔξαφνα σηκώθηκν ὁ ἀνεμος,» εἶπεν ὁ κ. Βασιλείου, «φαντασθῆτε πῶς ξερίζωσε τὴ μεγάλη λεῦκα πίσω ἀπὸ τὸ σπίτι μας! Ἔχομε καιρὸ νὰ δοῦμε τέτοια θύελλα. Ἐλπίζω νὰ εἰσθε ζεστά ντυμένη.»

Καὶ τὴ βοήθησε ν' ἀνεβῆ στὸ ἀμαξάκι.

Ἄμα ἔφυγαν ὁ Παῦλος γύρισε μέσα στὴ ζεσταμένη κάμαρα καὶ στάθηκεν ἐκεῖ λίγα λεπτά καὶ συλλογίζονταν αὐτὰ πού τοῦ εἶχε διηγηθεῖ ἡ μητέρα του· ἔπειτα ἀνοιξε ἕνα ἀπὸ τὰ γωνιακὰ ντολάρια κ' ἐβγαλε πίσω ἀπὸ κάτι τετράδια, ἕνα κρυμμένο βιβλιαράκι.

«Πρώτη φορά,» ἔλεγε μέσα του «πού χαίρομαι νὰ βρεθῶ μόνος μου, ἀλλὰ τώρα μπορῶ νὰ τελειώσω τὸ δῶρο τῆς μητέρας, χωρὶς νὰ κρύβομαι ὅλη τὴν ὥρα.»

Τὸ βιβλιαράκι πού ἐτοίμαζε γιὰ δῶρο τῆς μητέρας του, ἦτον ἕνα ἡμερολόγιο μὲ κάθε ἡμερομηνία τοῦ νέου χρόνου ἑμορφα γραμμένη, καὶ ἀπὸ μίαν νόστιμη ζωγραφίτσα γιὰ τὴν ἀνοιξή, τὸ καλοκαίρι, τὸ φθινόπωρον καὶ τὸ χειμῶνα, στὴν ἀρχὴ κάθε ἐποχῆς. Εἶχεν ἐργασθεῖ πάρα πολὺ ὁ Παῦλος, καὶ εἶχε θυσιάσει πολλὰ ὥρες ἀπὸ τὸ παιχνίδι του γι' αὐτὸ τὸ βιβλιαράκι. Καὶ τόσες φορές εἶχε σχίσει τίς τελειωμένες ζωγραφιῆς καὶ εἶχεν ἀρχίσει νέες, ὥστε μιά μέρα ἀπελπίσθηκε καὶ σχεδὸν ἀπεφάσισε νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ.

Ἀλλὰ ἴσως, ἴσως σὰν νὰ ἦτον ἐπίτηδες, ἐκείνη

τὴν ἡμέρα ὁ δάσκαλος στὸ σχολεῖο του εἶχεν εἶπει στοὺς μαθητὰς γιὰ ἕνα σπιτάκι πού ἤθελαν νὰ κτίσουν στὴν αὐλὴ τοῦ σχολεῖου καὶ πού δὲν πῆγαινε καλά.

«Νὰ τὸ ξέρετε παιδιά, πῶς ἂν βρίσκετε τὰ ἐμπόδια, σὲ κάτι πού θέλετε νὰ κάνετε, τόσο δύσκολα καὶ ὀχληρὰ πού βαρεῖσθε νὰ τὰ βγάλετε ἀπ' τὴ μέση, θὰ πῆ πῶς δὲν τὸ θέλετε ἀρκετὰ τὸ πράγμα αὐτό, ἔ,τι κι' ἂν εἶναι!»

Καὶ τότε ὁ Παῦλος ἐπειδὴ ἤξερε πῶσο θὰ εὐχαριστηθῆ ἡ μητέρα του νὰ εἶναι ὁ δικό του ἔργο, τὸ δῶρο του, τὸ ξαναέπιασε μὲ ἀπόφραξη κ' ἐπιτέλους τὸ εἶχε κατορθώσει.

Μόνο μερικὰ ἀπ' τὰ τελευταῖα γράμματα ἤθελε τώρα νὰ χρωματίσῃ καὶ γι' αὐτὸ εἶχε ζητήσῃ τὸ κουτί ἀπὸ τὴ μητέρα του.

Τὸ Α στὴ λέξη Ἄνοιξι τὸ ἔκανε ἕνα ἀνοιχτὸ πράσινο σὰν τὰ πρῶτα φύλλα πού βγαίνουν, τὸ Κ στὸ Καλοκαίρι κόκκινο σὰν τίς παπρούνες, τὸ Φ τοῦ Φθινοπώρου κίτρινο σὰν τὰ ὄριμα λεμόνια, καὶ τὸ Χ τοῦ Χειμῶνα, ἄσπρο καὶ χρυσό.

Μόλις ἔδραζεν τίς τελευταῖες σκιῆς ἀκούσεν ἀπ' ἔξω ἕνα δυνατὸ κρότο σὰν μεγάλη βροντὴ καὶ πολὺ κοντὰ μάλιστα.

«Τί νὰ εἶναι,» εἶπεν μέσα του, καὶ μὲ τὸ βιβλιαράκι στὸ χέρι, ἔτρεξεν στὴν ἐξώπορτα νὰ δῆ.

Τὸ σουρούπωμα εἶχε γίνῃ πιά σκοτάδι καὶ δὲν ἐβλεπεν πιά τίποτα μπροστά του· ἐτοιμάζονταν λοιπὸν νὰ μὴ ξαναμπῆ στὸ σπίτι ἔταν ἕνα ἔξαφνικὴ καὶ ἄγριο φύσημα τοῦ ἀνέμου τοῦ ἄρπαξε τὸ βιβλιαράκι ἀπὸ τὸ χέρι, τὸ πολῦτιμο του τὸ ἡμερολόγιο, καὶ τὸ εἶδε πού τὸ στριφογύριζεν ὁ ἀνεμος μπροστά του μὲ τὰ φύλλα ἀνοιχτά.

Σὰν τρελλὸς ἄρχισε νὰ τὸ κυνηγᾷ.

«Ἄχ, νὰ τὸ πιάσω», ἔλεγε, «πρὶν μοῦ πέσῃ στὸ νερό!»

Ὁ δρόμος γλιστροῦσε ἀπ' τὴν παγωνιά καὶ τὸ ἐλαφρὸ βιβλιαράκι πηδοῦσε καὶ κατρακυλοῦσε σὰν νὰ εἶχε ζωὴ μέσα του, καὶ κάθε φορὰ πού ξάπλωνεν τὸ χέρι του ὁ Παῦλος γιὰ νὰ τὸ πιάσῃ τοῦ τὸ ξαναἔπαιρνε ὁ ἀνεμος. Καὶ ἅμα ἀπομακρύνθηκν ἀπ' τὸ φῶς τοῦ σπιτιοῦ, δὲν μποροῦσε νὰ πηγαίνῃ γρήγορα· ἦταν τόσο σκοτεινὸς ὁ δρόμος σ' αὐτὸ τὸ μέρος πού μάλιστα ἐβλεπεν τὸ βιβλιαράκι. Προχώρησε λοιπὸν σιγὰ, σιγὰ καὶ προσεκτικὰ ὡς πού τὸ χέρι του ἄγγισεν ἔξαφνα μιά στήλη τοῦ μικροῦ γεφυριοῦ.

Καὶ τότε τρομαγμένος ἀγκάλασε τὴ στήλη καὶ ἔμπηξε μιά ἄγρια φωνή, γιατί ὅπως περίμενε, νὰ πατήσῃ στὸ γεφύρι ἐπάνω, τὸ πόδι του τὸ ἕνα βρέθηκε στὸ κενόν.

Γεφύρι δὲν ὑπῆρχε!

Γιὰ λίγα δευτερόλεπτα πάλεβε ἀπελπισμένα ὁ Παῦλος μὲ ἔλη του τὴ δύναμη νὰ ξαναβρῆ τὴν ἰσορροπία του. Ἐπὶ τέλους κατόρθωσε νὰ στριμώξῃ τὸ ἕνα του πόδι μέσα σὲ κάτι πέτρες πίσω του καὶ ρίχνοντας ὅλο του τὸ βάρος ἀπάνω στὴ στήλη τραβήχθηκε πίσω στὸ δρόμο.

Ἀρκετὰ χτυπημένος καὶ κατατρομαγμένος κἀθῆσεν ἀκίνητος δύο ἢ τρία λεπτά νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ καταλάβῃ τί εἶχε γίνῃ. Καὶ τὸ γεφυράκι καὶ τὸ μεγάλο κυπαρίσι πού ἦτον κοντὰ του εἶχαν ἔξαφνισθεῖ!

«Αὐτὸ θὰ ἦτον ἡ βροντὴ πού ἀκούσαι» εἶπεν μέσα του. «Ἐρρίξεν ὁ ἀνεμος τὸ κυπαρίσι ἀπάνω στὸ

γεφύρι και τὰ πήρε και τὰ δυὸ τὸ νερό!»

Ἐξαφνα σηκώθηκε, στάθηκεν ὀρθιος και μετὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ποῦ βγήκεν αὐτὴ τῆ στιγμῇ ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὰ σύννεφα κύτταξε τὸ γκρεμισμένο γεφυράκι. Ἡ καρδιά του ἄρχισε νὰ χτυπᾷ δυνατά.

Θυμήθηκεν πὼς ὁ κ. Ζαρλίνης ποῦ εἶχε πάει στὰς Ἀθήνας θὰ γύριζε πάλι ἀπ' αὐτὸν τὸ δρόμο.

«Τί νὰ κάνω; Τί νὰ κάνω;» φώναξε δυνατὰ ὁ Παῦλος. Γιατὶ σκέφθηκε πὼς ἐπειδὴ ἀπ' τ' ἄλλο μέρος ἦτον κατήφορον και ἂν ἀκόμη ὁ ὁδηγὸς ἐβλεπε πὼς εἶνε γκρεμισμένο τὸ γεφύρι δὲν θὰ πρόφθαινε νὰ σταματήσῃ τὸ αυτοκίνητο.»

Και ὅλα τὰ καημένα τὰ παιδιὰ τοῦ κ. Ζαρλίνης θὰ σκοτώνονταν ἔτσι τὴν παρκαμονή! Σὰν ἀστραπὴ γύρισεν ὁ Παῦλος κ' ἔτρεξεν πίσω στὸ σπῆτι. Σκέφθηκε πὼς ἂν εἶχεν γυρίσει ἡ μητέρα του, κάποια δοθήθεια θὰ εὔρισκε. Ἡ ἀπόσταση δὲν ἦτον παρὰ ὀλίγα βήματα, μὰ τοῦ φάνηκε τοῦ Παύλου ὅτι ποτὲ δὲν θὰ φθάσῃ.

Πετάχθηκε λαχανιασμένος μέσα στὴν κάμαρα. Ἄδεια! Τύχη, τί νὰ κάνω; Ποῖον νὰ βρῶ;

Ἡ μόνη τους ὑπηρέτρια κι' ἐπεριβολάρης δὲν κοιμόνταν ἐκεῖ και καθὼς ἦτο γιορτὴ εἶχαν φύγει ἀπὸ τὸ μεσημέρι. Ἐξαφνα τοῦ ἦλθε μιὰ ἰδέα. Ν' ἀνάψῃ φωτιὰ μπροστὰ στὸ γκρεμισμένο γεφύρι. Μὰ πὼς νὰ προφθάσῃ νὰ μαζέψῃ ξύλα, νὰ τὰ πάη ἐκεῖ, νὰ τ' ἀνάψῃ; Δὲ γίνεται! Μὰ ἔπειτα χτύπησε τὸ πόδι του κατὰ γῆς, θυμωμένα.

«Ἄς μὴ γίνεται!» φώναξεν, «Ἐγὼ θὰ τὸ κάνω!»

Ἐτρεξεν ἀμέσως στὸ ξυλαριὸ και γέμισεν ἕνα κοφίνι μετὸν ξύλα και μετὸν προσανάματα, κ' ἐνῶ τὰ μάζευεν ἔλεγε μέσα του.

«Μὰ θὰ δοῦν ἄρα γε τὴ φωτιὰ; Θὰ καταλάβουν τί θὰ πῆ;»

Καθὼς γύρισε στὴν κάμαρα νὰ πάρῃ σπῆριττα εἰδὲν ἐκεῖ στὸ τραπέζι ἀπάνω τὰ χρώματα και τὰ πινέλλα. «Μπᾶ! Νὰ ἰδέα!» ἐφώναξεν.

Πετάχθηκε στὸ παράθυρο, ἄρπασε μετὰ τὰ δυὸ του τὰ χέρια τὴν ἀσπρη κουρτίνα ποῦ εἶχε σιδερώσει και κρεμάσει τὸ πρωὶ ἡ μητέρα του, τὴν τράβηξε κάτω μετὸν δύναμη, τὴν ἔστρωσε καταγῆς, και τὴν ἐμπήξε στὸ χαλὶ μετὰ καρφίτσες.

Ἐπειτα διάλεξε τὸ μεγαλύτερο κομμάτι χρῶμα ποῦ ἔτυχε νὰ εἶναι μαῦρο, τὸ βούτηξε στὸ νερὸ και μετὰ τὸ ἴδιο τὸ χρῶμα, μετὰ χέρι ποῦ βιάζονταν και ἔζωγράφισε στὴν κουρτίνα ἀπάνω τις τέσσερες λέξεις:

ΚΙΝΔΥΝΟΣ

ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΕΠΕΣΕ

Ἐκανε τὸ κάθε γράμμα πιδ μακρὸ ἀπ' τὸ χέρι του και παχὺ, και ἔβαλε και ξαναἔβαλε τὸ χρῶμα, γιὰ νὰ γίνουν πιδ μαῦρα.

Ἐπειτα ξεκάρφωσε τὴν κουρτίνα, τὴν ἔρριξεν ἀπὸ πάνω ἀπ' τὸ κοφίνι μετὰ τὰ ξύλα και μετὰ τὰ δυὸ μαζί ἔτρεξε στὴν ρεματιά.

Ὅταν ἐφθάσε στὸ γεφυράκι τὸ γκρεμισμένο, ὁ ἀνεμὸς εἶχε κοπάσει πιδ ἄλλὰ ὁ χειμαρρὸς ἔτρεχε μετὰ πολλὸ θόρυβο. Χωρὶς νὰ χάσῃ λεπτὸ ὁ Παῦλος μάζεψε τὰ προσανάματα ἀπάνω σὲ μιὰ πλάκα και τ' ἀνάψῃ. Ἀμὰ φάνηκε μιὰ λεπτὴ φλόγα ἄρχισε νὰ προσθέτῃ ξύλα και πολλὸ γρήγορα ἐγένετο μεγάλη φωτιὰ και ἔρριξε παντοῦ τριγύρω τὴ λάμψη τῆς.

(Ὡς στήλες στὴν ἀρχὴ τοῦ γεφυριοῦ ἦταν ἐκεῖ λίγα βήματα μπροστὰ ἀπ' τὴν φωτιὰ, κι' ὁ Παῦλος τέντωσε τὴν κουρτίνα ἀπ' τὴν μιὰ στήλη στὴν ἄλλη και

τὴν πάτησε μετὰ πέτρες. Ἡ φωτιὰ ποῦ ἐφεγγε πίσω ἀπ' τὴν κουρτίνα τὴν ἔκανε ὅπως διόλου διαφανὴ και τὰ μεγάλα μαῦρα γράμματα φαίνονταν καθαρῶτατα.

Ὁ Παῦλος στέκονταν κοντὰ στὴν φωτιὰ και πρόσεχε νὰ μὴν πέσῃ καμμιά σπῆρα στὴν κουρτίνα, και κύτταξε μετὰ ἀγωνία τὸ δρόμο.

Σὲ λίγα λεπτὰ ἄκουσε, πιδ δυνατὰ ἀπ' τὸ θόρυβο ποῦ ἔκανε τὸ νερὸ, ἕνα δυνατὸ σφύριγμα, κ' ἔπειτα ἀπὸ μακριὰ εἶδε νὰ ἔρχεται μετὰ ἑρμῇ ἕνα μεγάλο αυτοκίνητο.

Ὁ ὁδηγὸς σκυμμένος προσπαθοῦσε νὰ τὸ σταματήσῃ και διάφορα τρομαγμένα πρόσωπα φαίνονταν δεξιὰ κι' ἀριστερά.

«Ἄχ! εἶναι πολὺ ἀργά!» εἶπεν ὁ Παῦλος μετὰ τὴν ποῦ ἔτρεμε κ' ἐκρυψε τὰ μάτια μετὰ τὰ δυὸ χέρια, γιατί ἀπὸ τώρα φαντάζονταν πὼς ἐβλεπε ὅλα τὰ καημένα τὰ παιδιὰ νὰ πνίγονται στὸ νερὸ μέσα.

Ἀλλὰ ἀντὶ φωνὴς τρόμου και ἀγωνίας, ὁ Παῦλος, ἄκουσε μιὰ ἀνδρείκια φωνὴ ποῦ φώναζε δυνατὰ. «Τί τρέχει; ποῖος εἶν' ἐκεῖ;» Κύτταξε, και εἶδε πὼς ἐκεῖ ἀντίκρου διάφοροι ἄνθρωποι εἶχαν κατέβει ἀπ' τὸ αυτοκίνητο και τὸν κύτταζαν. «Ποῖος εἶναι; ἀκούσθηκε πάλι. Ὁ Παῦλος ἔδγαλε μιὰ φωνὴ χωρὶς λέξεις. Ἦτον τόσο χαρούμενος ποῦ δὲν ἤξευρε τί νὰ πῆ Ἄδξα νάχη ὁ Θεός, κι' ὁ Ἄη Βασίλης, ἀφοῦ ἦτο παραμονὴ του, κανέναν δὲν εἶχε πάθει τίποτα! ἡ ἰδέα τῆς φωτιᾶς εἶχεν ἐπιτύχει.

Περίεργον ὅμως. Παιδιὰ δὲν ἐβλεπε πουθενά, μόνον μεγάλους. Ἴσως νὰ εἶχε λάθος ἡ μητέρα του ποῦ ἔλεγε πὼς ὁ κ. Ζαρλίνης εἶχε πάει νὰ φέρῃ τὰ παιδιὰ του: Ἴσως ἦτον ἄλλο αυτοκίνητο. Αὐτὴ τῆ στιγμῇ ἡ φωτιὰ ἔδγαλε κάτι μεγάλες φλόγες κι' ἐγένετο πιδ δυνατὴ ἡ λάμψη.

«Μπᾶ! φώναξεν ἕνας ὑψηλὸς κύριος ἀπ' ἀντίκρου ποῦ στέκονταν κοντὰ στὸν ὁδηγὸ, «ἕνα ἀγοράκι εἶναι μονάχο του!» Ἐπειτα μετὰ τὸ χέρι ἔδειξε κουρτίνα και ρώτησε. «Ποῖος τὸκανε αὐτό;»

«Ἐγὼ,» εἶπεν ὁ Παῦλος, και κοκλίνησε λίγο, γιατί ἤξερε πὼς ἦταν πολὺ στραβὰ τὰ γράμματα. «Μόνος σου εἶσαι;» τὸν ρώτησαν. «Ναί,» εἶπεν ὁ Παῦλος, «μὰ πάω σπῆτι τώρα γιατί ἡ μητέρα δὲ θὰ ξέρῃ τί γίνηκα.» Καθὼς γύριζε νὰ φύγῃ ὁ ὁδηγὸς ρώτησε φωναχτὰ, «Μήπως εἶσαι ὁ Παῦλος ὁ Χρηστίδης;» «Ναί,» φώναξεν ὁ Παῦλος και καθὼς ἐφευγεν ἄκουσεν ὅλους τοὺς κυρίους και τις κυρίες νὰ φωνάζουν, «Μπράβο Παῦλο! Μπράβο! Ἐδχαριστῶ! Ἐδχαριστῶ!» και τοῦ κουνούσαν τὰ μαντήλια και τὰ καπέλλα τους. «Τί φασαρία!» ἔλεγε ὁ Παῦλος μέσα του. «Ὅποιος κι' ἂν ἦτο μπορούσε νὰ κάνῃ τὸ ἴδιο.» Ἀμὰ χτύπησεν τὴν πόρτα τους ἡ μητέρα τοῦ ἀνοιξεν ἀμέσως. Φαίνονταν πολὺ τρομαγμένη. «Ποῦ ἦσουν παιδί μου; Τί τρέχει; Τί ἔκανες;» «Ἐβείρι, Μητέρα,» εἶπεν ὁ Παῦλος, «φοβοῦμαι πὼς θὰ στενοχωρηθῆς γιατί σοῦ χάλασα τὴν καθαρὴ τὴν κουρτίνα και ἄφησα τὸ κοφίνι τῶν ξύλων κάτω και κοντὰ στὴν ρεματιά.» «Ἐλα μέσα πρῶτα, νὰ κλείσω τὴν πόρτα, και ὕστερα μοῦ τὰ λές. Μὰ εὐὸ εἶσαι παγωμένο, παιδί μου! Ἐλα μέσα γρήγορα!»

Τὸν πῆρε στὴν μέσα κάμαρα· κάθησε κοντὰ στὴν φωτιὰ, τὸν ἔβαλε στὰ γόνατά τῆς και ἄρχισε νὰ τοῦ τρίβῃ τὰ χέρια και τὰ πόδια, ποῦ ἔτρεμαν ἀπ' τὸ κρύο κι' ἀπ' τὴν συγκίνηση. Κ' ἐκεῖ, βολεμένος, ἄρχισε νὰ τῆς τὰ διηγείται ὅλα, ἀλλὰ πρὶν τελειώσῃ ἂ-

κούσθηκεν ἀπ' ἔξω ἢ σειρήνα τοῦ αὐτοκινήτου, κ' ἐπειτα ἕνα δυνατὸ χτύπημα στὴν πόρτα.

Ὁ Παῦλος ἀκολούθησε τὴ μητέρα του ὅταν ἔτρεξε ν' ἀνοίξῃ.

Ἐκεῖ στὸ κατώφλι στέκονταν ὁ γέρος κ. Ζαρλίνης καὶ πίσω διάφοροι κύριοι καὶ κυρίες.

«Εἰν, ἐδῶ ὁ Παῦλος; Ἐπέστρεψεν;» ἐρώτησαν.

«Ἐδῶ εἶναι.» καὶ ἡ κυρία Χρηστίδου τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ἔφερε μπροστά τους. Τὸ τί ἐγίνε τότε!

Ὅλοι τὸν τριγύρισαν, ἔλοι φώναζαν. «Ζήτησ' ὁ Παῦλος!» Οἱ κυρίες τὸν φιλοῦσαν. Αὐτὸς κύταζε μέσα σὲ ἄλλους καὶ ἀφοῦ εἶχε δεῖ τὸν κ. Ζαρλίνη γύρευε τὰ παιδιὰ, ἀλλὰ οὔτε ἕνα δὲν εἶδεν. Καὶ τότε κατάλαβε πῶς ἄλλοι αὐτοὶ οἱ μεγάλοι κύριοι καὶ κυρίες ἦσαν τὰ παιδιὰ τοῦ πού πῆγε νὰ φέρῃ. Ἐπειτα ἀκούει τὸν κ. Ζαρλίνη νὰ μιλᾷ τῆς μητέρας του.

«Ἐκάναμε τὸ γύρο», ἔλεγεν, «καὶ ἤλθαμεν ἀπὸ τὸν ἀπάνω δρόμο, ἀλλὰ ἂν δὲν ἦταν ὁ γυιὸς σας, κυρία μου, αὐτὸ τὸ γενναῖο τὸ παιδί, ποῖος ξέρει ποῦ θὰ βρισκόμεθα τώρα! Νὰ σὰς ζήσῃ! Νὰ τὸν χαρῆτε, καὶ νὰ τοῦ χαρίσῃ ὁ Θεὸς ὅλη τὴν εὐτυχία ποῦ ἀξίζει! Ἐνα πράγμα μπροῦ νὰ σὰς βεβαιώσω πῶς ἐν ὄσφ ζωὴ ἐγὼ καὶ τὰ παιδιὰ μου καὶ καλοὶ φίλοι δὲ θὰ τοῦ λείψουν ποτέ!»

Καὶ ὅλη τὴν ὥρα ποῦ μιλοῦσε τὰ δύο χέρια καὶ πρὶν τ' ἀφήσῃ ἔσκυψε καὶ τὰ φίλησε. Ἐπειτα τὴν παρεκάλεσε νὰ τοὺς κάνῃ τὴ χάρη νὰ ἔλθουν τὴν ἐπαύριο στὴν Κηφισσιὰ νὰ περάσουν τὴν ἡμέρα μαζί τους. «Ἄν καὶ δὲν ἔχωμ' μικρὰ παιδιὰ», ἐπρόσθεσε, «θὰ προσπαθήσωμ' νὰ μὴ βαρεθῇ ὁ Παῦλος». Ἐν ὄσφ μιλοῦσαν, ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους, ἐκεῖνος ὁ ψηλὸς ποῦ εἶχεν ρωτήσῃ γιὰ τὴν κουρτίνα ἐκεῖ στὴ ρεμματιά, πέρασε χωρὶς νὰ μιλήσῃ μὲς ἀπ' ἄλλους τοὺς ἄλλους καὶ μπῆκε στὴν κάμαρα.

Ὁ Παῦλος τὸν εἶδε ποῦ ἀνατρίχιασεν κ' ἐπειτα κάθησε στὴν χαμηλὴ καρέκλα κοντὰ στὴ φωτιά καὶ σκέπασε τὰ μάτια του μὲ τὸ χέρι.

«Ὁ καημένος θὰ κρυώνῃ πολὺ!» εἶπεν ὁ Παῦλος μέσα του, μὰ ἐπειτα ὅταν τὸν φώναξεν ἡ μητέρα του ν' ἀποχαιρετίσῃ τὸν κ. Ζαρλίνη καὶ τοὺς ἄλλους, τὸν ξέχασε. Ἀργότερα ὅμως, ἀφοῦ ἔφυγε τὸ αὐτοκίνητο καὶ γύρισε στὴν κάμαρα μέσα, τὸν βρῆκε τὸν κύριο στὴν ἴδια θέσῃ.

Ἐτρεξε πάλιν ἐκεῖ ποῦ ἡ μητέρα του ἔκλεινε καὶ ἀμπάρωνε τὴν πόρτα.

«Μητέρα», τῆς φώναξε, «ξέρεις ὁ κ. Ζαρλίνης ἐξέχασεν ἕνα ἀπὸ τὰ παιδιὰ του ἐδῶ!»

Ἡ κυρία Χρηστίδου γύρισε σαστισμένη στὴν κάμαρα!

Ὁ ξένος ὁ κύριος πάντα ἐκεῖ κάθονταν μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὴ φωτιά.

«Λυποῦμαι,» τοῦ εἶπεν ἡ κυρία Χρηστίδου, «μὰ δὲν ἤξεραν φαίνεται, πῶς εἰσθε ἀκόμα ἐδῶ, καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἔφυγεν».

Ὁ κύριος σηκώθηκεν ἀμέσως· στέκονταν μὲ τὴν ῥάχη στὴ φωτιά καὶ δὲ φαίνονταν καλὰ τὸ πρόσωπό του.

«Δὲν πειράζει διόλου, Κυρία μου. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ πάω μαζί τους· μόνο ἐπειδὴ ὅταν ἤμουν κάτω στὰς Ἀθήνας ἔφυγεν ὁ σιδηρόδρομος καὶ ὁ κ. Ζαρλίνης ἀκούσε πῶς θέλω νὰ πάω στὸ σπίτι τοῦ κ. Βασιλείου, εἶχε τὴν καλοσύνη νὰ μὲ φέρῃ μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ὡς ἐδῶ.»

Στὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς του, ἡ κυρία Χρηστίδου μισο-ἔκλεισε τὰ μάτια τῆς σὰν νὰ τὴν εἶχεν πονέσει κάτι ἑξαφνα, κ' ἐπειτα τ' ἀνοίξεν πάλι.

«Φοβοῦμαι,» εἶπε, «πῶς θὰ δυσκολευθῆτε νὰ ἐρῆτε τὸ σπίτι τοῦ κ. Βασιλείου, ἂν καὶ δὲν εἶναι μακριὰ ἀπ' ἐδῶ, γιὰτὶ εἶναι τόσο σκοτεινὰ ἔξω.»

«Ὅχι,» εἶπεν ὁ ξένος, «ἄλλοτε κατοικοῦσα ἐδῶ, καὶ δὲ φαίνεται νὰ ἔχη ἀλλάξῃ τίποτε, ἂν καὶ εἶναι πολλὰ χρόνια».

Καὶ καθὼς μίλησε προχώρησε λίγο καὶ τὸ φῶς τῆς λάμπας φώτισε τὸ πρόσωπό του.

Τότε ὁ Παῦλος εἶδε τὴν μητέρα του νὰ τρικλίσῃ ἐκεῖ ποῦ στέκονταν. Τὸ πρόσωπό τῆς ἀλλάξε, καὶ τὰ μάτια τῆς ἔδο ἀνοιγαν περισσότερο, καὶ περισσότερο.

«Βασίλη!» φώναξε, μὰ ἡ φωνὴ τῆς μόλις ἀκούονταν.

Ὁ ξένος τινάχθηκε.

«Ποῖος...ποῖος μὲ φώναξε;»

«Βασίλη! Βασίλη μου!» καὶ τὴν ὥρα δυνάμωσεν ἡ φωνὴ τῆς. «Δὲν μὲ ξέρεις;»

Μ' ἕνα πῆδημα βρέθηκεν κοντὰ τῆς ὁ ξένος, τὴν ἄρπαξεν, καὶ μὲ τὸ ἕνα χέρι τῆς σήκωσε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ κύτταζε, τὸ κύτταζε γιὰ πολλὴ ὥρα;

Ἐπειτα μὲ μιὰ φωνὴν μισοπνιγμένη.

«Ἐλένη! Ἐσύ!...καὶ μὲνα μούπαν πῶς πέθανες!»

Καὶ κόλλησε τὸ πρόσωπό του στὸ δικό τῆς.

**

Ὁ Παῦλος κάθησε καταγῆς κ' ἔκλαιε κ' αὐτὸς χωρὶς νὰ ξέρῃ γιὰτὶ κλαίει.

Ἀλλὰ ἐπειτα ἀπὸ λίγη ὥρα βρέθηκε καθισμένος στὸν καναπέ κοντὰ, στὴν μητέρα του καὶ στὸν καινούριο του τὸ θεῖο.

Αὐτὸς τοὺς ἔλεγεν πῶς ὅταν μετὰ ἕνα χρόνο ἀφοῦ εἶχε πάη στὴν Ἀμερικὴ, ετοιμάζονταν νὰ γυροῦν, ἕνας μετανάστης τοῦ ἔφερε τὴν εἰδησὴ πῶς πέθαναν καὶ οἱ γονεῖς του καὶ ἡ ἀδελφὴ του, κ' ἔτσι ἔμεινε ἐκεῖ καὶ προσπάθησε μὲ τὴν πολλὴ δούλειά νὰ πνίξῃ τὴ λύπη του καὶ τὴ μοναξιά, κ' ἐπέτυχε στὴ δούλειά του, κ' ἐγίνε πλούσιος. Μὰ ἐπειτα στὸ τέλος ἔφθασε μιὰ μέρα ποῦ βαρέθηκε τὰ ὠρατὰ μεγάλα κτίρια καὶ τὰ ἔκτακτα μαγαζιά, καὶ τὶς ταχτικὲς ἔσοχες μὲ τὸ καλοκομμένο σιρωτὸ χορτάρι, καὶ τὰ πλούσια λουλούδια, καὶ λαχτάρησε νὰ ξαναδῇ μτὰ σπασμένη κολῶνα, κ' ἕνα βουνὸ κοκκινισμένο στὸ βασίλειμα τοῦ ἡλίου, καὶ τότε μπῆκε στὸ βαπόρι καὶ γύρισε στὴν Ἑλλάδα.

«Μὰ, νόμιζα πῶς θὰ εἶμαι μόνος κ' ἔρημος,» εἶπεν; «Καὶ τώρα ἀκόμα ποῦ ἐφύχσα ὡς ἐδῶ, ἂν δὲν ἦδον αὐτὸ τ' ἀγόρι μας τὸ γενναῖο ποῦ θὰ τὸν κάνωμε μεγάλο ἄνθρωπο μιὰ μέρα, δὲ θὰ σὲ ξαναέδλεπα ποτέ, Ἐλένη μου!»

Καὶ τοὺς φιλοῦσε καὶ τοὺς δύο.

«Θεῖτε μου,» εἶπεν ὁ Παῦλος, καὶ τοῦ φαίνονταν ἀγαπημένο ὄνομα ἂν καὶ τὸ λεγε γιὰ πρώτη φορὰ. «Δὲν τῆ; ὀποσχέθηκες τῆς Μητέρας;» ὅτι θὰ ξαναγυρίσῃ τὴν Παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς; Δὲν τῆς εἶπες νὰ σὲ περιμένῃ; Καὶ νὰ ποῦ τὸ κανες!»

«Ναί, τὸ εἶπα. Καὶ πάντα θὰ το θυμῶμαι, παιδί μου, πῶς σ' ἐμένα χρεωστῶ ὅτι ἠπόρεσα νὰ βαστάξω τὸ λόγο μου!»

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1927

(Διαταγή του κ. Γενικοῦ Ἐφόρου)

Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους 1927 διαβιβάζω εἰς πάντας τοὺς ἐκλεκτοὺς μου συνεργάτας τὰς πλέον εὐλοκιστικὰς εὐχὰς μου, ὅπως τοῦτο καταστῆ φορεὺς εὐτυχίας καὶ ὅπως ὁ Ὑψιστος κραταιώνη τὰς προσπαθείας ὅλων τῶν συνεργαζομένων ἐν τῇ προσκοπικῇ ἰδεολογίᾳ, ἣτις εἶναι πλήρης εὐγενῶν ἰδανικῶν καὶ ὠραίων συγκινήσεων.

Εἶμαι εὐτυχὴς διότι δύναμαι νὰ διαπιστώσω ὑμῖν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀφειτηρίαν νέας ἀνθηροτέρας τοῦ προσκοπικοῦ βίου ἐποχῆς. Ἄς χωρήσωμεν λοιπόν, μετὰ θάρρους καὶ αἰσιοδοξίας ἀκαταβλήτου εἰς τὸ καρποφόρον ἔργον ἡμῶν, ἐστὶ δὲ βέβαιοι ὅτι τὸ μέλλον θὰ εἶναι αἰσιώτερον, διότι ἤδη προβάλλουσι πανταχόθεν ἐκκολαπτόμενοι οἱ κάλυκες νέας ὀμαδικῆς προσκοπικῆς δράσεως, ἐξ ἧς θ' ἀντλήσῃ ἡ Πατρίς τὴν ἀκμὴν καὶ τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ μετὰ φανατισμοῦ πίστις εἰς τὸν Ἑθνικὸν τοῦτον θεσμόν ἄς εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἀμίλλης πάντων. Καὶ μετὰ τὴν πεποίθησιν ταύτην, παρακαλῶ, ὅπως διαβιβάσῃτε τὰς πατρικὰς εὐχὰς μου καὶ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μου προσκόπους, νὰ ἀξιωθῶ νὰ τοὺς ἴδω μίαν ἡμέραν ἀνταξίους προσδοκῶν τῆς Πατρίδος.

Χρ Κ. Μπρισιμιτζάκης

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

Ὁ κ. Ἄγγελος Φέσης, ἰδρυτὴς ἀρχηγὸς τοῦ Β' συστήματος ομάδων προσκόπων Ἀθηνῶν καὶ σύμβουλος τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων, ἐνόμιον τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τοῦ Σ. Ε. Π. καὶ τῶν γονέων τῶν Προσκόπων τοῦ συστήματος τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1927 καθ' ἣν ἔλαβεν χώραν καὶ τὸ πανηγυρικὸν κόσμημα τῆς πῆτας, ὠμίλησεν εὐφραδέστατα, εἰκῶν περιέλου τὰ ἑξῆς:

Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

Χαίρω βλέπων ὑμᾶς τόσο προθύμως προσελθόντας εἰς τὸν ὠραῖον τοῦτον πανηγυρισμὸν τῆς πῆτας καὶ χαίρω ὅπως ἰδιαίτερος διότι μοῦ δίδεται ἄλλη μία φορά εὐκαιρία μέγα εἰς τὸν μακρὸν προσκοπικόν μου βίον νὰ σὰς κάμω νὰ ἐπικοινωνήσῃτε μετὰ τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἀντιλήψεις ἐκείνων οἱ ὅποιοι καταβάλλουσι προσπαθείας ὅπως ἀφιλοκερδῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τῶν τέκνων σας.

Ἦτοι πρὸς δημιουργίαν χαρακτῆρος σθεναροῦ καὶ ἠθικοῦ καὶ πρὸς ἀποτροπὴν αὐτῶν ἀπὸ τὰς περιβαλλούσας τὰ παιδιὰ σας κακίας.

Τὸ θέμα οὗτινος ἀπλὴν σκιαγραφίαν θέλω ἀποπειραθῆ νὰ δώσω ὑμῖν σήμερον δύναται τις νὰ εἴπῃ πολιτισμένων ἐθνῶν τῆς Γῆς.

Κυβερνήσεις καὶ ἰδιῶται οὐδαμῶς ὀκνοῦσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸν σωτήριον διὰ τοὺς νέους Προσκοπικὸν θεσμόν. Μόνον παρ' ἡμῖν, ἀτυχῶς ἀκόμη κεραινοβατεῖ.

Ἀναπτύσσει ἀκολούθως λεπτομερῆ ὅλα τὰ ἀρχαῖα τοῦ Προσκοπικοῦ Νόμου καὶ τῆς ἰδιαίτερας διατάξεως τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ συστήματος καὶ συνεχίζει :

Ἦδη ἀφοῦ ἀκούσατε τὰ στοιχεῖα τῆς προσκοπι-

κῆς ἀγωγῆς, ἐρωτῶ ὑμᾶς, κυρίαὶ καὶ κύριοι, ἀντελήφθητε μεταξὺ ὅλων τούτων ἂν ὑπάρχῃ τι ἀντιστρατευόμενον πρὸς τὴν καλὴν καὶ ἠθικὴν ἀνατροφὴν τοῦ παιδὸς ἢ νὰ παρεμποδίζεται ἢ ἐν τῷ σχολείῳ πρόοδος αὐτοῦ; Ἐγὼ οὐ μόνον δὲν εὐρίσκω τί ἐκ τούτων ἀλλὰ καὶ βλέπω μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ὑπερεικροσαετοῦς πείρας μου ὅτι διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ οἱ νέοι ἀνδρίζονται καὶ ἠθικοποιοῦνται, διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ οἱ νέοι ἀπαχολοῦνται κατ' ἄξίαν οἱ μὴ πρόσκοπιφθεירוσι τὴν ὑγείαν τῶν καὶ τὴν ψυχὴν τῶν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς τὰ καφενεῖα, τὰς τριόδους καὶ τὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν μεγαλουπόλεων, διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ ἀπασχολοῦμεν τὴν διάνοιαν τοῦ παιδὸς τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦτο θὰ ἐσκέπτετο καὶ θὰ ἔπρατε τὸ κακόν, διὰ τοῦ προσκοπισμοῦ σώζομεν τοὺς νέους, διὰ διαφόρων διδαγμάτων, ἀπὸ τὴν ἐπαρῶτον τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐκνευριστικὴν ἀσθένειαν.

Ἐπειτα ἀναφέρει περὶ πλείστων ἐκδρομῶν ἀποβλεπουσῶν εἰς τὴν σωματικὴν ἐξυγιάνσιν τοῦ παιδὸς καὶ ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ κλείει τὴν ὠραίαν ὀμιλίαν του.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΝΑΟΥΣΑΝ

Οἱ Προσκοποὶ μας διευθυνόμενοι εἰς κάθε βῆμα ἀπὸ τὸν δραστήριον ἀρχηγὸν κ. Ἀγαθ. Φωστηρόπουλον ἐργάζονται πυρετωδῶς καταλλάλλοντες ὅλας τὰς δυνάμεις, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τῆς ἀρτιπιστάτου ὀμάδος μας καὶ ἐπιτενεξιν τοῦ σκοποῦ τῶν, τῆς ἠθικῆς δηλαδὴ καὶ σωματικῆς τῶν μορφώσεως.

Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ἐκλογή τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἐπίλεκτα μέλη τῆς κοινωνίας μας, καὶ πολλὰ ἐλπίζομεν ἐξ αὐτῆς ὡς ἐκ τῆς συνθέσεώς της.

Πρόεδρος κ. Δημ. Μπίλλης, ἀντιπρόεδρος κ. Ἄντ. Τερζόπουλος, γραμματεὺς κ. Γκούτας, ταμίας κ. Φ. Πεχλιβάνος, σύμβουλοι δέ, οἱ κ.κ. Ἀλεξ. Ζουμετῆκος γυμναρχὸς τοῦ Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας. Βασ. Χριστίδης, Φιλ. Οἰκονόμου καὶ Κ. Χ. Δημητρίου.

Τὴν ἐκλογὴν τῆς Τ. Ἐπιτροπῆς ἐπηκολούθησε ἐκλογή τῶν Ἐσωτερικοῦ συμβουλίου τῆς ὀμάδος μας. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἐ. Συμβ. οἱ πρόσκοποι μας εὐσυνείδητα δίδοντες τὴν ψῆφον τοὺς ἐξέλεξαν τὰ κατὰλληλα πρόσωπα νὰ διευθύνωσι τὰς ὑποθέσεις τῶν, δηλαδὴ τοὺς ἐν)άρχας τῶν, ὡς ἐμπειροτέρους.

Αἱ συγκεντρώσεις γίνονται τακτικὰ εἰς τὴν λέσχην, ὅπου ὕστερα ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας τῶν οἱ πρόσκοποι καταγίνονται εἰς τὴν παιδίαν τοῦ volleyball, παντοτε εὐσχημοὶ καὶ κόσμιοι ὡς ἀληθεῖς πρόσκοποι. Ἡ ὀμάς δι-αρκῶς προοδεύει, προχωρεῖ ὡς ἐν σῆμα μετ' ἀρμονίαν.

Κατὰ τὴν νύκτα τοῦ νέου ἔτους, ὅλοι σχεδὸν οἱ πρόσκοποι τῆς ὀμάδος, ἔψαλαν ἀνά τὴν πόλιν τὸν ἐρχομὸν τοῦ νέου χρόνου, καὶ συνέλεξαν χιλίας δραχμὰς ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς. Τὸ ἄσμα τὸ ὁποῖον ἔψαλαν οἱ πρόσκοποι διεσκευασμένον ὑπὸ τοῦ ἀρχηγῶ.

Πρὸς τοὺς ἀνω κυρίους ἐκφράζομεν διὰ τοῦ περσοδικοῦ μας τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν εὐχόμενοι ὅπως τὸ παράδειγμα τῶν μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι πολλοὶ

Α.Δ. ΚΟΝΤΟΖΗΣ

Ἄν)τάρχης 1ης Ὀμάδος

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Με τὸ κλείσιμο τῆς πρώτης Περιόδου Σχολῆς Βχ. μοφοφόρων ἤρχισαν τμηματικῶς αἱ ἐξετάσεις μαζί με τὰς διακοπὰς τῶν μαθημάτων καὶ μόλις σήμερον ἔληξαν ἐπέτυχον δὲ καὶ προήχθησαν εἰς Β'. τάξεως Προσκόπους οἱ κάτωθι.

1ης ΟΜΑΔΟΣ Τσελέπης Κ. Βενέτης Δ. Κασάπης Κ. Ἐλευθεριάδης Ελ. Δημητριάδης Δ. Παπαχρήστου Ἀλ. Καναράς Κ. Παρμενίδης Ἀλ. Βούδημος Δ. Λαζαρίδης Σ. Σιαμπήρης Δ. Χ. Ἀντωνίου Δ. Σαμουλῆς Δ. Πλιάκης Ἀθ.

3ης ΟΜΑΔΟΣ Ἀντωνιάδης Ν, Παπαδάκης Τρ. Θεοχαρίδης Χρ. Βασιλειάδης Ι. Καραχάλιος Μ. Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου οἱ κάτωθι.

Τσελέπης Κ. Βενέτης Δ. Σαμουλῆς Δ. Παρμενίδης Ἀλ. Σιαμπήρης Δ. Παπαδάκης Τρ. Κασάπης Κ. Δημητριάδης Δ. Παπαχρήστου Ἀλ. Πλιάκης Ἀθ. Λαζαρίδης Σ, Ἀντωνιάδης Ν. Θεοχαρίδης Χρ.

Ἐκ τούτων οἱ ἑξ πρῶτοι θὰ ἐκτελοῦν καθήκοντα ἐνωμοτάρχου καθὼς καὶ οἱ ὑπενωμοτάρχαι.

Παπαδόπουλος Γ. καὶ Τζαβάρης Ι.

Οἱ ἐνωμοταρχεύοντες Παρμενίδης Ἀλ. Σιαμπήρη Δ. καὶ ὑπάρχης Λαζαρίδης Σ. μετατίθενται ἐκ τῆς 1ης Ὀμάδος εἰς τὴν 3ην Ὀμάδα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν στελεχῶν αὐτῆς.

Οἱ λοιποὶ μὴ ἀποκτήσαντες βαθμὸν ὑπενωμοτάρχου θὰ ἐκτελοῦν καθήκοντα τοιούτου ὑπὸ δοκιμῆν.

Σήμερον 11ην τρ. μ. ἤρχισε ἡ δευτέρα Περίοδος Σχολῆς Βχμοφοφόρων εἰς τὰ μαθήματα τῆς ἑποίας θὰ συμπεριληφθοῦν πλὴν τῶν θεμάτων Προσκόπου Α'. τάξεως καὶ διαλέξεις ἐπὶ τινῶν θεμάτων ὑπὸ εἰδικῶν φίλων τοῦ Προσκοπισμοῦ, καὶ ἰδιαίταται θὰ γίνουσι ἀτκήσεις ἐφαρμογῆς καὶ γυμνάσια πεζικ. ἀσκήσεων δμάδος. Ἐκ παραλλήλου θὰ ἐπαναληφθῆ ἡ πρώτη περίοδος διὰ τοὺς μὴ τακτικῶς φοιτήσαντας καὶ ἀποτυχόντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ διὰ τινὰς νεωτέρους.

Κατ' αὐτὴν θὰ ἀσκηθοῦν νὰ διδάξουν καὶ οἱ κ. κ. Ὑπαρχῆγοι.

Οὕτω ἐλπίζεται κατὰ τὸ Πάσχα νὰ ὑπάρχουν στελέχη πρὸς ἐπανίδρυσιν καὶ τῆς δευτέρας Ὀμάδος.

Τὴν 27ην Δεκεμβρίου π. ἔ. οἱ Πρόσκοποι τῆς πόλεως μας τῇ βδηθείᾳ τῶν μικρῶν μαθητριῶν ἀπὸ πρωίας φράξαντες ὅλας τὰς διόδους διενήργησαν τὸν ἔρανον «ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ» τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου συλλέξαντες ἄνω τῶν 10 χιλιάδων δραχμῶν.

Τὴν 1ην τοῦ ἔτους ἀντιπρόσωποι τῶν δύο δμάδων μετὸν ἐπόπτην των κ. Π. Κοντοζῆν ἐπὶ κεφαλῆς ἐπεσκέφθησαν καὶ ἠδύχηθησαν τοὺς κ. κ. Στρατηγὸν Κοιμήσην Μ. Διοικητὴν ΙΧ Μεραχίας, Νομάρχην κ. Ντινόπουλον καὶ Δήμαρχον τῆς πόλεως μας κ. Ν. Παρμενίδην ἀφήσαντες αὐτοὺς ἀναμνηστικὰ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως τὴν ὁποίαν τρέφουν πρὸς αὐτούς.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἔκαμαν καὶ μίαν θεάρεστον πρᾶξιν ἐνθυμηθέντες δυστυχεῖς ὑπάρξεις τὴν παρασιωποῦμεν ὡς Πρόσκοποι.

Τὴν 10ην τρ. μ. καὶ ὄραν 7ην μ. μ. ἐξεράγη μεγάλη πυρκαϊὰ ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Ἐλευθερίας καὶ ἀπετεφρώθησαν ἀρκετὰ κτταστήματα· ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς προσπαθείας τῶν ἀρμοδίων περὶ τοὺς 20 Πρόσκοποι καὶ δὴ βχμοφοφοροὶ μὴδὲ τοῦ Ἐπόπτου τῶν ἀπουσιάσαντος μετ' αὐταπύρηνσιν προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των συντελέσαντες σημαντικῶς εἰς τὴν περιστολὴν τοῦ κακοῦ καὶ τῶν κλοπῶν. Τὸ τοιοῦτον παρετήρησεν καὶ ἡ Κοινωνία ἰδιαίτερα δὲ μνεῖα ἐγένετο εἰς τὰς ἐφημερίδας.

Οἱ παῖκται τοῦ Volley ball προοδεύουν· ἐτοιμαζομεθα γιὰ Basket-ball καὶ γιὰ ἐκδρομῆν.

SCOUTER

ΚΑΘΗΚΟΝ ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ

Ὁ μὴ δυνάμενος ἢ μὴ θέλων νὰ ὑπακούσῃ δὲν δύναται οὐδὲ καὶ δικαίωμα ἔχει νὰ διατάσῃ. Ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ὑπακούουν εἰς τοὺς νόμους, οὐδέποτε θὰ ἦναι καλοὶ πολῖται.

Ἄλλ' ὑπεράνω τοῦ νόμου ὑπάρχει μία ἄλλη ἰδέα ἄνωτέρα, τὴν ὁποίαν πολλάκις οἱ ἄνθρωποι συγχέουσι μετ' αὐτοῦ, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ καθήκοντος. Βεβαίως ὁ νόμος εἶναι καθήκον καὶ τὸ καθήκον νόμος· ἐν τούτοις ὁ νόμος εἶναι κάτι ἐξωτερικόν, τὸ ὁποῖον πάντοτε δὲν ἔχει ἀπόλυτον ἀξίαν, διότι τὸν νόμον δημιουργοῦσιν οἱ ἄνθρωποι· καὶ οἱ ἄνθρωποι δύναται νὰ πλανηθῶσι. Τὸ καθήκον ὅμως εἶναι κάτι ἐντελῶς ἐσωτερικόν, ἐπιβαλλόμενον ἀπὸ τὴν ὀρθὴν οκέψιν καὶ ἀνεγνωρισμένον ἀπὸ τὴν συνείδησιν.

Τὸ καθήκον εἶναι νόμος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ, διότι παρ' οὐδενὸς ἐξαρτάται.

Δὲν πρέπει νὰ ὑπακούῃ τις εἰς τὸ καθήκον εἰμὴ χάριν αὐτοῦ τοῦ καθήκοντος.

Τὸ νὰ ἐκτελῆ τις τὸ καθήκον δυσαρέστως ἢ ἔνεκα ἄλλου τινὸς λόγου, ὅστις δὲν θὰ ἦτο ἀκριβῶς ὁ νόμος τοῦ καθήκοντος, δὲν εἶναι ἀληθὴς ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος.

ΧΡ. Κ. ΜΠΡΙΣΙΜΙΤΖΑΚΗΣ

ΤΙ ΧΩΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΞΙΝ

Ἐνας σοφὸς καθηγητῆς περὶ διὰ λέμβου ἕνα ποταμόν. Ἐρωτᾷ δὲ τὸν λεμβοῦχον. — Ἐχεις ἰδέα ἀπὸ φιλοσοφίαν φίλε μου;

Ὅχι. Ποτὲ δὲν ἤκουσα νὰ γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς. Τότε λοιπὸν ἔχασες τὸ τέταρτον τῆς ζωῆς σου. Ἠξέουρες τοῦλάχιστον τὴν γεωλογίαν;

Ὅχι. Τότε λοιπὸν εἶναι χαμένη ἡ μισὴ ζωὴ σου. Ἐχεις γνώσεις τινὰς ἀστρονομίας;

Ὅχι. Τότε λοιπὸν ἔχασες τὰ τρία τέταρτα τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἐνῶ θὰ ἐξηκολούθει νὰ τὸν ἐρωτᾷ, ἡ τρικυμία ἀνέτρεψε τὴν λέμβον, σοφὸς δὲ καὶ λεμβοῦχος εὐρέθησαν εἰς τὰ κύματα.

Ὁ Λεμβοῦχος τότε τοῦ ἐφώνησε. Ἠξέουρες νὰ κολυμβᾷς; Ὅχι ἀπήνησεν ὁ Σοφός. Αἴ τότε λοιπὸν ἔχασες τὴν ζωὴν σου. Ο ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ & ΥΠΑΡΧΗΓΩΝ

Όλοι σχεδόν οι Ἀρχηγοί και Ὑπαρχηγοί τῶν Ὁμάδων Ἀθηνῶν συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν κ. κ. Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Χρ. Μπρισμιτζάκη, τοῦ Συμβούλου και Ἀρχηγοῦ τῆς 3ης κ. Μ. Μίνδλερ και τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου κ. Η. Ἡσαΐα ἐξέδραμον τὴν Κυριακὴν 22 Ἰανουαρίου ἀπὸ τῆς 7 1)2 πρωινῆς εἰς Κηφισίαν και εἰς τὸ παρὰ τὸ Κεφαλάρι κτήμα τῶν προσκόπων ὅπερ ἔχει δωρήσῃ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὁ φιλόπατρις κ. Ἐμμ. Μπενάκης.

Ἡ ἐκδρομὴ ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἐλήφθησαν κατ' αὐτὴν ἀπειροὶ ἀναμνηστικαὶ φωτογραφίαι, ἐγίναν παιγνίδια, παρετέθη γεῖμα εἰς τὸ ὅποιον ἠκούσθησαν ὠραιοτάται προσκοπικαὶ προκόμεεις ἐκ μέρους τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐφόρου, τοῦ κ. Μ. Μίνδλερ, τοῦ Τοπικοῦ κ. Ἡσαΐα.

Ἐπίσης ὠραιοὶ χαιρετισμοὶ πρὸς τὸν προσκοπισμὸν ἐν γένει και ἰδιαίτερος πρὸς τὸν Ἀρχιπροσκόπον κ. Πέιδεν Πάουελ ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς 3ης ὁμάδος κ. Γ. Βλάχου. Αἱ προπόσεις ὅλαι ἐτόνισαν τὸν χαρακτηριστικὸν τῆς ἐν τῇ Σώματι ἐνδελεχοῦς ἐργασίας, γεγονός ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Προσκοπισμοῦ λαμβάνει χώραν μία φιλικὴ και ἀριστα προσκοπικὴ συνάφρσις τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος ἀποβλέπουσα εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν βαθμοφόρων και τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐρευναν τῶν ποικίλων ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν ἀρχηγίαν και τὰς ἀπαιτουμένας πρὸς τοῦτο γνώσεις.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἔμειναν μέχρι τῆς πέμπτης ἀπογευματινῆς μεθ' ὃ κατήλθον ἐν σώματι εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ἡ ΒΑΣΙΛΟΠΗΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΑ

Τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς Πρωτοχρονιάς εἰς τὰς 5 μ.μ. ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος μᾶς ἐπεφύλασσε μίαν ἀπὸ τὰς ἐκπλοξείας ἐκεῖνας τὰς ὁποίας βλέπομεν τακτικὰ ἀφ' ὅτου ὁ κ. Κ. Χρ. Κ. Μπρισμιτζάκης ἀνέλαβε τὴν Γενικὴν Ἐφορίαν τοῦ Σώματος. Ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ και ὑπαρχηγοὶ τῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν κατόπιν ἐιδικῶν προσκλήσεων τοῦ ἰδίου, αἱ ὁποῖαι εἶχον γραφῆ ἐπάνω σὲ εἰδικὰ χαρτιά εἰς τὰ ὁποῖα φιλοτέχνως εἶχε σημειωγραφίση προσκοπικὰ γεγονότα και εἰ-

κόνας ἀπὸ τῆ ζωῆ, κάποιος ἐκ τῶν προσκόπων, συνεκεντρώθημεν ὅλοι εἰς τὸ σπῆτι του, εἰς τὴν ὁδὸν Πλουτάρχου ὅπου ἔμειναμεν μέχρι τῆς δωδεκάτης τοῦ μεσονυκτίου και ἐκόψαμεν τὴ Βασιλόπητα.

Πρὶν ὅμως γίνῃ ἐορτὴ αὐτὴ ὁ κ. Ἐφορος μὲ λίγα καλὰ λόγια ἐδιάβασε τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἐκοινοποιοῦντο πρὸς τοὺς βαθμοφόρους αἱ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ νέου ἐτους προαγωγαὶ τῶν ἀρχηγῶν και ὑπαρχηγῶν ἀπένευμε δὲ ὁ ἴδιος τὰ σχετικὰ διπλώματα, γραμμένα ἐπάνω σὲ ὠραιοτάται φιλοτεχνημένο χαρτὶ και φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου και τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐφόρου.

Τὴν ἀπονομὴν τῶν διπλωμάτων συνάδευσε μὲ ἀρκετὰ ὠραιοτά λόγια, ἔπειτα δὲ ὠμίλησε χαρακτηριστικῶς κτυπητάτην πρωτοτυπίαν αὐτὴν, μὲ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχαμε συνειθίσῃ οὔτε οἱ παλαιότεροι τῶν ἀρχηγῶν, ὁ τοπικὸς Ἐφορος κ. Ἡσαΐας συγχάτρει τὸν κ. Γενικὸν ποῦ εἶχε τὴν ὠραιοτά ἐμπνευσι νὰ μᾶς καλέσῃ ὅλους στὸ σπῆτι του και νὰ μᾶς προστέρῃ αὐτὴν τὴν πολὺ προσκοπικὴν ἐορτήν. Ἐπειτα ἐπηκολούθησε τὸ ταμί, ἡ βασιλόπητα, παιγνίδια διασκεδαστικὰ ὀφειλόμενα στὸν κ. Τοπικόν μας Ἐφορον και ἔα σωρὸ ὠραιοτά προσκοπικὰ πράγματα χάρις εἰς τὰ ὁποῖα ἐπεράσαμεν εἰς ὠραιοτά ἀπρὲς μιντι ὅλοι μαζί και ἐθυμηθίκαμε τὰ παλιὰ μας παῖξαντες σὰν μικρὰ προσκοπικὰ και εὐθυμησαντες.

Διερμηνεύοντες τὴν γνώμην ὄλων τῶν κκ. προσκεκλημένων ἐκφράζοντες και διὰ τοῦ περιθωρίου τὰς εὐχαριστίας μας ἀλλὰ και τὰ συγχαρητήριά μας εἰς τὸν Γ. Ἐφορον εἰς τὸν ὅποιον εὐχόμεθα κάθε οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν πρὸς τὸ καλὸν και ἡμῶν τῶν προσκόπων.

ΔΕΚΑΧΡΗΣΙΜΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

- 1—Μὴ ἀναβάλλῃς ποτὲ εἰς τὸν αὔριον ὅ,τι δύνασαι νὰ κάμῃς σήμερον.
- 2—Μὴ μεταχειρισθῆς ἄλλον δι' ὅ,τι δύνασαι νὰ κάμῃς ὁ ἴδιος.
- 3—Μὴ ἐξοδεύῃς τὰ χρήματά σου πρὶν τὰ κερδίσης.
- 4—Μὴ ἀγοράσῃς ποτὲ πρᾶγμα περιττόν, μὲ τὴν πρόφρασιν ὅτι εἶναι εὐθηνόν.
- 5—Ἡ ματαιότης και ἡ ὑπερηφάνεια μᾶς προξενοῦσι δαπάνας πολὺ μεγαλειτέρας παρὰ τὴν πείναν, τὴν δίψαν και τὸ ψῦχος.
- 6—Ποτὲ δὲν θὰ μετανοήσης διότι ἔφαγες ὀλίγον.
- 7—Ποτὲ δὲν κοπιάζει τις δι' ὅτι κάμνει προθύμως.
- 8—Κοιμῶ ἑνωρὶς και ξύπνα ἑνωρὶς.
- 9—Βλέπε πάντοτε τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν καλὴν των ὀψιν.
- 10—Ὅταν εἶσαι θυμωμένος, μέτρα ἕως τὰ δέκα πρὶν ὀμιλήσης, και ἕως τὰ ἑκατόν, ἐὰν εἶσαι πολὺ θυμωμένος.

Ο ΠΡΑΚΤΙΚΟΣ

Οἱ τρεῖς μέγιστοι ἰατροὶ

Ἐνα διάσημον ἰατρόν, πνέοντα τὰ λοιπῶτα, ἐπεσκεπθῆσαν συνάδελφοί του πολλοὶ, οἵτινες ἐξέφραζον πρὸς αὐτὸν τὴν λύπην των.

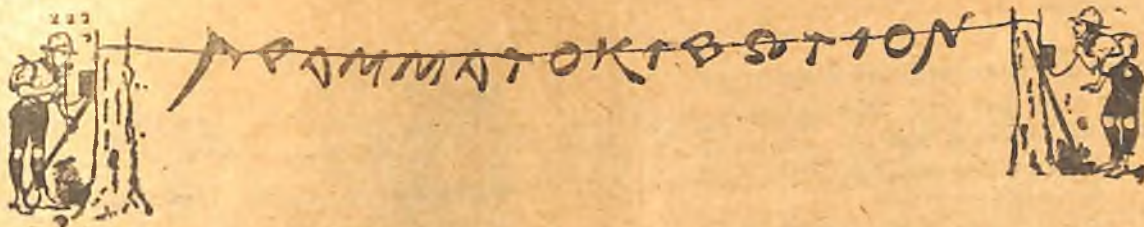
Ἐκεῖνος παρηγορῶν αὐτοὺς τοὺς εἶπεν, μὴ κλαίετε διότι ἀφῆνοι κατεπιν μου τρεῖς μεγάλους ἰατροὺς.

Ἐπειδὴ δὲ ἕκαστος τούτων ἐνόμιζεν ὅτι ἦτο εἰς τῶν τριῶν ἰατρῶν, και ἠρώτα νὰ εἶπῃ τὰ ὀνόματά των, ὁ σοφὸς ἰατρὸς ἀπεκρίθη:

Ὁ νερόν, τὴν σωμασκίαν και τὴν δλίαιαν.

Ὁ ἰατροφιλόσοφος

Όροι εγγραφής συνδρομητών

Συνδρομαί: Εξωτερικού σελλήνια Άγγλίας 5
 Έσωτερικού δρχ. 40
 Άθηνών 36

Δημοσιεύσεις 6 δραχμαί ο στίχος.
 Όλα τὰ ἐμβάσματα διά συστημένης ἐπιστολής ἢ ἐπιταγῆς ἐπ' ὄνοματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ.

Άλληλογραφία

Ἐλάδομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά τοῦ Προσκοπικοῦ Κήρυκος, εὐχαριστῶν θερμῶς διὰ τὴν καλὴν καὶ ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῆς παραγγελίας μερικῶν εἰδῶν τῆς ὁμάδος μου εἰς Ἑγγλικά Ἐργαστήρια.

Υμέτερος Ἀρχηγός 11 Α
 Σ. ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ

— Τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἤλθεν εἰς τὸ Σῶμα ὁ ἐκ Κορινθίας γυμναστὴς κ. Ν. Κατραβᾶς ὅστις ἀνήγγειλεν ὅτι ὑπὸ τὴν προστασίαν δραστηρίου Νομαρχοῦ ἐσχηματίσθη ἐκεῖ προσκοπικὴ ὁμάς.

Κορνοφωλιά

Τὴν περασμένη βδομάδα ἐπισκέφθησαν τὴν ὁμάδα μας ὁ Περιφερειακὸς ἑφορος κ. Λαγουμιτζᾶκης μετὰ τοῦ Τοπικοῦ ἑφοροῦ κ. Πασχάλη Οἰκονομίδου, ἀρχηγοῦ Σουφλίου κ. Σαϊτανίδου, οἱ ὅποιοι συνωμίλησαν ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἀρχηγοῦ περὶ τῶν διαφορῶν προσκοπικῶν ζητημάτων.

ΙΩΑΝ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
 Ἐν)χης 2ος Ἐν. Ο Κορνοφωλέας

Δυὸ καλὲς πράξεις

Καθόμουν κείνο τ' ἀπόγεμα μόνον στὴ καμαρά μου καὶ ξεφύλιζα κάπιο περιοδικὸ, ὅταν ἄκουσα ἔξω στὸ δρόμο γιούχα καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ γέλια παιδιῶν καὶ γαγγίσματα σκύλου ἀνάκατα. Ἀπὸ περιέργεια νὰ ἰδῶ τί τρέχει βγήκα ἔξω. Ἀλλὰ ἀμέσως καὶ πρὶν προφθάσω νὰ τὸ ἐμποδίσω μπήκε μέσα στὴν αὐλὴ ἓνα ἄσπρο σκυλάκι ποῦ στὴν οὐρά του ἦτο δεμένος ἓνας παλιὸ ντενεκός. Ἀπ' τὸ φόβου ποῦ εἶχε πάρει τὸ καυμένο ἔτρεμε. Κύταξα ἔξω καὶ εἶδα παιδιὰ τῆς γειτονίας ἀλλὰ μὲ ξύλα καὶ ἄλλα μὲ πέτρες νὰ ἔρχονται κοντά μου. Ἔνα ἀπ' αὐτὰ μοῦ εἶπε: Διῶξε τὸ σκυλί ποῦ μπήκε στὴν αὐλὴ καὶ θὰ γελάσης γιατί δέσαμε στὴν οὐρά του ἓνα ντενεκέ.

Καὶ ἐνῶ αὐτὸ ἀπ' τὸ τρόμο του τρέχει ὁ ντενεκός ἀνασηκώνεται καὶ βροντᾷει.

Ἀηδᾷ μ' ἔπιασε γιὰ τὸ παιδί αὐτὸ ποῦ λίγο ἔλειψε νὰ τὸ ἀρπάξω ἀπ' τὸ λαιμό. Μὰ συγκρατήθηκα. Καὶ τότε σὰ νὰ εἶχα μάθημα ζωολογίας ἀρχισα μὲ μεγάλη ἐκπληξὴ τῶν παιδιῶν νὰ τοὺς ἐξηγῶ τῆς ὠφέλειες ποῦ ἔχουμε ἀπ' τὰ ζῶα καὶ μάλιστα ἀπ' τὰ οἰκιακὰ τοιαῦτα.

Ἐνῶ τοὺς κουβέντιαζα ἄκουγα κρότους πέτρας ὅταν πέφτουν χάμω. Ἦταν τὰ παιδιὰ ποῦ σιγὰ σιγὰ ἄφιναν νὰ πέφτουνε οἱ πέτρες ἀπ' τὰ χέρια τους. Κατάλαβα ὅτι τοὺς εἶχα συγκινήσει. Καὶ μὲ πὸ μεγάλη ὄρεξη τότε ἄρχισα νὰ τοὺς λέω γιὰ τὸ ζῶα, ποῦ στὸ τέλος ὅταν ἔφευγαν μὲ ζήτηω γιὰ τοὺς προσκόπους «διότι τοὺς εἶπα ὅτι ὅσα τοὺς εἶπα ἐγὼ τὰ ἔμαθα στοῦ προσκόπου», μοῦ εἶχαν ὀρκισθῆ ὅτι δὲν θὰ τὰ ξιναπηράζουν τὰ ζῶα. Καὶ πολλὰ ἀπ' τὰ παιδιὰ αὐτὰ μοῦ εἶπαν νὰ τοὺς γράψω προσκόπους καθὼς καὶ ἔγινε. Τὸ βράδυ ἤμουν τόσο εὐχαριστημένος.

Καὶ μὲ τὸ δίκιο μου γιατί κείνη τὴν ἡμέρα καὶ τὸ σκυλάκι ἔωσα. καὶ τοὺς προσκόπους ἀβγάτιστα. Ἐκαμα δυὸ καλὲς πράξεις.

Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
 Προσκοπὸς 1ης ὁμάδος Καλαμῶν

Προσκοπικὰ νέα ἐκ Σερρών

Ὁ ἐνθουσιώδης ἀρχηγός 9ης Ο. Ν. Α. Γ. Βλάχος ἐπισκέφθη κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Νέου ἔτους τὰς προσκοπικὰς ὁμάδας τῶν Σερρῶν τῶν ὁποίων τὰ θεμέλια ἔθεσε κατὰ τὸ ἔτος 1924.

Ἰκανοποιημένος ἐκ τῆς προόδου τοῦ προσκοπισμοῦ καὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἰθυόντων ἀνεχώρησε δι' Ἀθήνας μετὰ τετραήμερον παραμονὴν του.

Ἦρχισαν ἀνασυγκροτούμεναι αἱ ὁμάδες Σαρμουσακλή, Δοβίστης, καὶ Ἀνω Βροντοῦς.

Πολὺ ἐνδιαφέρον διὰ τὸν προσκοπισμὸν δεικνύει ὁ Μέγιστος μας κ. Σταυριανόπουλος, ἤδη δὲ ἐξήτησε κατὰστασιν τῶν προσκοπικῶν ὁμάδων τοῦ Νομοῦ Σερρῶν.

Τοπικὸς ἑφορος διορίζεται ὁ κ. Κωνσταντῖνος Τέγος διαρκεῆς δικηγόρος τῆς πόλεως μας.

Ἀπὸ τὴν προσεχῆ Πέμπτην 20 το.θὰ ἀρχίσουν μαθήματα τοπογραφίας ὑπὸ εἰδικοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς μεραρχίας Σερρῶν.

Ἀπὸ τὴν Κορνοφωλιά

Στὶς δώδεκα αὐτὲς μέρες τοῦ χειμῶνα ποῦ κάθε Χριστιανὸς θέλοντας καὶ μὴ μιά ποῖ ἦσαν πολλὲς γιορτές, ἔπρεπε νὰ τις περάσῃ μὲ ἀνάπαυση κατῳρθωσαν οἱ πρόσκοποι μας νὰ διασκεδάσουν κάπως τὸν κόσμον τῆς καιμολῆς μας μὲ τὶς διαφορὰς κινήσεις τους.

Τελευταία ἔδωσαν θεατρικὴ παράσταση «οἱ δύο λοχαί» ποῦ ἔλαβαν μέρος οἱ καλύτεροὶ ἀπὸ τοὺς ἑρασιτέχνες τῆς ὁμάδος μας δηλ. ὁ Α. Ἀθανασιάδης καὶ Γ. Κάσιος λοχαί» Σ. Χριστοδοῦλου ἄγνωστος, Ἰ. Ζηκίδης ὑπασπιστῆς Ι. Γκουντούλας Σοφία, Γκουμπολιτάνης Λαυρέας. Σ. Σαληκυριάκος Θωμᾶς, Κατσιβέλας Ταγματάρχης, Μ. Μαργαριτῆδης Γουσταῦος, Δ. Διαμαντόπουλος Βαλεντῖνος καὶ Παπαναστασίου Ἀνδρέας.

Υπαρχηγέσιον
 Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

Χρήσιμες οδηγίες**Πώς να κατασκευάζομεν Βαρόμετρα**

Διὰ νὰ κατασκευάζωμεν ἓν πολὺ χρήσιμον εἰς ἡμᾶς
πρᾶγμα τὸ βαρόμετρο λαμβάνομεν :

8 γραμμάρια κάμφορα

4 γραμμάρια νίτρον

2 γραμμάρια ἀμμωνιακοῦ ὕδατος

καὶ ἀφοῦ τὰ κάμωμεν σκόνι τὰ διαλύομεν σὲ 60 γραμμάρια
οἶνονπνεύματος μέσα σὲ ἓνα στενόμακρο μπουκάλι τοῦ οποί-
ου τὸ στόμα κλείομεν διὰ ἐλαστικοῦ.

Ὅταν τὰ στερεὰ μέρη κατακάθωνται εἰς τὸ βάθος καὶ
τὸ ὑγρὸν μένει διπλῆς σημαίνει καλὸν καιρὸν. Ὅταν ἐπι-
πλέουν σημαίνει καλὸν καιρὸν.

Ὅταν ἐπιπλέουν σημεῖα εἰ βροχὴν καὶ ὅταν προμηγύνου-
ται ἰσχυροὶ ἀνεμοὶ σχηματίζεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐλα-
φρὸν στρώμα τὸ ὑγρὸ γίνεται πυκνότερον καὶ φαίνεται ὡς
νὰ βράζη.

ΑΓΓ. ΒΟΥΓΣΑΡΑΣ 12 Ο. Α.

Πτυχιὸν προσκόπου Α' τάξεως 16 ομάδος

Σγουρίδης Σγούρης, Χρυσοχοῦδης Ἀθανάσιος, Κερασί-
δης Νικόλαος, Μυστακόπουλος Ἰωάννης, Φιλιππίδης Πα-
ναγιώτης, Σπυρίδης Στέφανος, Μωρνιτόπουλος-Κων. Δαυ-
τίδης Ἰωάννης, Τσερκέσης Στέφανος, Παπαδόπουλος Χαρ.
Κάλλρας Θωμᾶς, Κακουλίδης Σπυρίδων, Σωτηρίου Ἀντών.
Γεωργιάδης Γεώργιος, Βαφειάδης Κωνσταν., Βενιέρης Γ.
ὄργιος.

Βαθμοφόροι καὶ πτυχιούχοι**Β' Συστήματος Χίου**

1) Τσιπούρας Γεωρ. ἀρχηγεῦσαν ὑπαρχηγὸς — ἀρετῆς
(ἐπαναληπτικόν). 2) Γιαβάσης Δημητρ. ἐν)χης—διερμηνέως
γραφῆως, γεωργοῦ, κολυμβητοῦ. 3) Φιλιπακῆς Χρ. ἐν)χης
—διερμηνέως, κολυμβητοῦ, γραφέως, ἀστρονόμου, ποδηλάτου.
4) Χατζημανώλης Ἐμ. ἐν)χης—ποδηλάτου, κολυμβητοῦ, μα-
γείρου. 5) Μαρμαρᾶς Ἀντ. πρόσκοπος κουρέως, Στάκρας
Κ. ὑπ)χης κολυμβητοῦ. 7) Λοῦκος Ἀλ. ὑπ)χης κολυμβητοῦ.
8) Καμαθεοδωρῆς ὑπ)χης κολυμβητοῦ (ἐπαναληπτικόν)
9) Σκορδιλῆς ὑπασπιστῆς ἐν)χης μ υσικοῦ (ἐπαναληπτικόν)
10) Καββάγιος Δημ. σαλπικτοῦ γεωργοῦ. 11) Φρυδάς
Σταυρ. ὑπ)χης κολυμβητοῦ. 12) Σπανομάρκος ὑπ)χης κολυμβητοῦ.
13) Σαρρῆς Κ. ὑπ)χης κολυμβητοῦ. 14) Καπετα-
νίδης ὑπ)χης φιλάθλου ἱππέως.

Ὁ ἀρχηγεῦσαν ὑπαρχηγὸς
ΤΣΙΠΟΥΡΑΣ

ΠΡΕΒΕΖΑ. 5 Ἰανουαρίου 1927.

Ἄν καὶ ἀπ' τὸ πρῶτ' ὁ καιρὸς δὲν μᾶς ἐνεθάρρυνε γιὰ
τὴν ἐκδρομὴν μας εἰς τὴν Νικόπου, ἐν τούτοις ὅλοι μας βρε-
θήκαμε πρόθυμοι ν' ἀκολουθήσομε τὸν ἀρχηγὸν μας.

Μιάμιση ὥρα μετὰ τὴν ἐκκίνησιν εἴμεθα μέσ' τ' ἀρχαῖα
εἰρεῖα καὶ ἐπισκεπτόμεθα νὰ νέα ψηφιδωτά, ποῦ ἀνεκα-
λύφθησαν κατὰ τὰς ἀνοσκαφὰς τοῦ καλοκαιριοῦ.

Μεσ' τ' ἀρχαῖο στάδιο διαλέξαμε τὴν πιὸ κατάλληλην γιὰ
τὴν στρατοπαίδευσίν μας θέσιν καὶ στήσαμε τὴς σκηνῆς μας.

Ἐστερα ἐπιδοθήκαμε σὰ προσκοπικὰ παιγνίδια καὶ σὲ

Ἡ 11η ὁμάς Ἀθηνῶν καθαρίζουσα τὰ πεδῆκα
ἀπὸ τῆς κάμπιες.

προσκοπικῆς ἰκανότητες, καθὼς καὶ τὸ ἀπόγευμα μετὰ τὸ
συσσίτιο καὶ τὴν ὀλιγόωρη ἀνάπαυσιν εἰς τὴν σηματοτηλεγρα-
φία καὶ εἰς τὸ παιγνίδι τῆς πυξίδος καὶ κατόπιν ἐπεστρέψαμε
συνοδευόμενοι ἀπὸ μιὰ μικρὴ ψιχάλα ποῦ ἤρχισε.

ΝΕΑ

Καλαὶ πράξεις.

Τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιάς ὁ πρόσκοπος τῆς 6ης
Ο Αθ. κ. Φρίξος Γιαννόπουλος ἔσωσεν ἓνα ναυα-
γόν ἰστιοφόρον, ὁ ὁποῖος διασωθεὶς ἐκ τοῦ ναυαγίου εἶχεν
ἐκινήσει περὶ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸ Λαύριον στερούμενος
τῶν πάντων. Ὁ πρόσκοπος περισυνέλεξε τοῦτον, τὸν
ὠδήγησε εἰς τὸ πρῶτον νὰ κάμῃ, ἵνα ἐξοικονομήσῃ τὸν ναῦλον
του, τὸν ἐβοήθησε ὅσον ἠδύνατο καὶ ἔκαμε τὸ καθήκον
του.

Πτυχιούχοι πρόσκοποι

Β' ὁμάδος Πειραιῶς (Συνοικισμοῦ Κοκκινιάς)

Συμ. Σιμεωνίδης Α. τάξεως ἐν)χης Ἀρβανιτόπουλος
ἐν)χης Καραπιπέρης σαλπικτοῦ, Μωυσιάδης, Τερκεσιδῆς
καὶ Ἀρσενίου σηματοτηλεγραφητοῦ.

Διὰ τὰ ὀφθαλμολογικὰ νοσήματα

Συνιστῶμεν τὴν τελειοτέραν Ὀφθαλμο-
λογικὴν Κλινικὴν

ΣΠΗΛΙΟΥ ΧΑΡΑΜΗ

Ἐφηγητοῦ τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπι-
στημίῳ. Μέλους τῆς Γαλλικῆς Ὀφθαλμολογι-
κῆς Ἐταιρείας. Διευθυντοῦ Ὀφθαλμολογικῶν
Κλινικῶν. Ὀφθαλμολόγου Σχολῆς Παρισίων.

Θεραπεύονται: Καταρράκτης ἀμέσως καὶ
ἀσφαλῶς. Τραχώματα, τριχίασις, ἀλλοιωθρία
κλπ., διὰ τῶν ἀσφαλεστέρων θεραπειῶν καὶ πάντα
τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα.

27 Μενᾶνδρου 27—Ἀθῆναι

Α. Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΕΚΑΣΤΗΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1927 ΕΚΑΣΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ
ΜΕ 5.000 ΛΑΧΝΟΥΣ ΚΕΡΔΙΖΟΝΤΑΣ ΕΙΣ
ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ 5.500.000

	ΛΑΧΝΟΣ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΚΛΗΡΩΣΙΝ	
1ος		2.000.000
2ος	» » » »	400.000
3ος	» » » »	300.000
4ος	» » » »	200.000
5ος	» » » »	100.000
6ος	» » » »	80.000
7ος	» » » »	50.000
8ος	» » » »	40.000
9ος	» » » »	30.000
10ος	» » » »	24.000
Οι 4990	υπόλοιποι λαχνοί κερδίζουν εν όλω	2.276.000
5000		5.500.000

Εάν συμπέση ως εκ του συστήματος της διανομής των κερδών αριθμός τις να κερδίση εις μίαν κλήρωσιν πλείονα του ενός κέρδη ο αριθμός ούτος λαμβάνει πάντα κέρδη ταυτα.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ 1927

27 Φεβρουαρίου
24 Απριλίου
26 Ιουνίου

28 Αυγούστου
30 Οκτωβρίου
31 Δεκεμβρίου

*Εκαστον Γραμμάτιον διαίρεται εις 4 τμήματα πωλούμενα αντί 50 Δρχ. και παρέχοντα δικαίωμα εις τὸ τέταρτον τῶν ὡς ἄνω κερδῶν.

LA BOTEGA DEL' ESPLORATORE

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ Α. Σ. C. I.

ROMA 110 VIA DEL BABUINO 33

Αναφερόμεθα εις την Έγκυκλίον μας σχετικήν με τās εικονογραφημένας καρτολίνας από 'CRAFIA ποῦ ἔχομεν εις πώλησιν διὰ πλήρεις συλλογὰς ἀπὸ ἀπλᾶς πόλεις, καὶ ἀπὸ ἄλλων τήν συλλογήν ποῦ ἀριθμεῖ σήμερον περίπου 5000 καρτολίνας ἐκτυπωθείσας ἤδη καὶ ἄλλας 40000 τοιαύτας νεγκατίβ ὑπὸ ἐτοιμασίαν. Ἔως τώρα εἰς τὰ σχολεῖα γιὰ νὰ ἐμφανίσουν τās φωτογραφίας ἐτοποθέτουν (μόνον τὰ διαποζιτιβ ποῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν συχνῶν θραύσεων λόγῳ τοῦ ὕλου—καὶ διὰ τὰ μακρυνὰ μέρη αὐτὸ ἔχει μεγάλην σημασίαν—ἔχουν καὶ τὸ ἐλάττωμα τὸ ἔχει μεγάλην σημασίαν—ἔχουν καὶ τὸ ἐλάττωμα ἔτι κοστίζουσιν ἀκριθᾶ. Σήμερον ἡ ἀξία των ἀνέρχεται περίπου εἰς 4—5 λιρέττας ἑκάστη (15 ὄρχ. περίπου)

Ἡμεῖς προσφέρομεν λοιπὸν τās μηχανὰς «EPI-SCOPICI» εἰς τās ὁποίας, χωρὶς νὰ γίνεταί χρησις καθρέπτου καὶ σμικρυντοῦ τὸ φῶς εὐρύνεταί ὅσον χρειάζεται διότι τὰ ἐσωτερικὰ χωρίσματα τῶν μερῶν τῆς μηχανῆς εἶναι ἐνδεδυμένα ἀπὸ ἕνα ζωηρὸν λευκὸν καὶ ὑπερβολικὰ θαμπὸν καὶ ἀναλλοίωτον καθῶς καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν διὰ τὴν ἐξαέρωσιν τῆς ὁποίας δημιουργεῖται ὡσάν ἐν δωματίον φωτός ζωηροτάτου καὶ ἐυκειδοῦς (omogenea). Δύνασθε λοιπὸν με τοιαύτας μηχανὰς νὰ προβάλλετε ἰσώματα συνήθη καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐνῶ 100 καρτολίνας μας κοστίζουσιν 40 λιρέττας (120) δραχμάς ὁ ἴδιος ἀριθμὸς των διαποζιτιβ κοστίζει τὸ καλλύτερον 500 λιρέττας (1500 δραχμάς). Ἐντεῦθεν καθίσταται φανερόν ὅτι ἀποκτᾶ τις μίαν ἀξιοσημελίωτον εἰκονομίαν καὶ ἐν ἀνώτερον καὶ μεγαλειτέρῳ ὕλικὸν με τὰ ἴδια ἔξοδα.

Σας προσφέρομεν τὴν μηχανὴν AURORA (Αὐγή) με φῶς ἠλεκτρικόν, ποῦ παράγει κάδρα φωτεινά, πλέον τοῦ μέτρου τῆς πλευρᾶς τοῦ ἐκχυτήρος με δύο λαμπτήρας τῶν 200 κηρίων (χωρὶς λαμπτήρας λιρέτται 320),

Ἡ μηχανὴ «PANMEGASCOPIO» με συνθετικὰ Diascopica εἶναι περὶ μεγάλη καὶ τελειότερα τῆς προηγουμένης. Εἰς αὐτὴν ἴσχυροσιν νὰ προβληθῶσιν

ἐκτὸς τῶν τυπογραφικῶν καὶ τῶν καρτολίκων καὶ ἀντικείμενα ὑποβασταζόμενα ἀπὸ μίαν πόρταν ἀντικείμενου, ἔπειτα ἔχειτραπεζάκια ἰδιαίτερα διὰ καρτολίνας ποῦ ἐπιτρέπουν καὶ ἄμεσον τοποθέτησιν αὐτῶν μετὰ μίαν κορνίζαν μεταλλικῶς εἰς δύο στοίχους καὶ χωρὶς ἀρκετὴν χρῆσιν γόμας. Ἐπειτα ὅταν πρέπει νὰ προβληθῇ μέρος ἐνὸς εἶδους μεγαλειτέρου ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ μηχανήματος 16×16 (βιβλίου γεωγραφικοῦ χάρτου Ἐφημερίδος κλπ.) αὐτὸ ἀπλῶς τοποθετεῖται εἰς τὴν πλευρὰν ποῦ εἶναι τὸ παράθυρον καὶ με τὸν τρόπον ποῦ νὰ τὸ κλείσῃ. Χρησιμοποιεῖται ἐπίσης διὰ ν' ἀποδώσῃ ἀντικείμενα ἀληθινὰ καὶ πραγματικὰ ἀνθή, τμήματα μηχανῶν κλπ. Ἡμπορεῖ ἐπίσης νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ διὰ τὰ diapositif κοινὰ εἰς ὕλου καὶ με δύο λαμπτήρας τῶν 200 ἴσως ἀποδοῖ μ. 100 γ. 150 : με λαμπτήρας ἰσχυροτέρους, πλην τοῦ κινδύνου τῆς ὑπερθερμάνσεως δὲν ἔχουν ὄρια ἀκριθῆ διὰ τὴν μεγέθυνσιν τοῦ κάδρου. Ἐχει ἐπίσης τὸ μέγα πλεονέκτημα νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν χρῆσιν οἰουδήποτε λαμπτήρος, μὴ ἐπιτρέπον τὴν χρῆσιν λαμπτήρος ὑποχρεωτικοῦ ὅπως τὰ ἄλλα episcopici.

Τὸ Pammegascopio πλήρες περιλαμβανόντων συνδουασμῶν τῶν diaporitif χωρὶς λαμπτήρας λιρέττας 1400 ἴσως ὄρχ. 4500.

Τὸ Pammnsegascopio διὰ μόνον ἀποδόσεις Episcopici ἀπλῶς λιρέται 1000 (ὄρχ. 3500).

Passavedute speciali per diapositive du Pencilicole in striscia λιρέται 130 ὄρχ. 450.

Μηχάνημα διὰ προβολὴν τῶν diaporitif montessorii 8×8 ἢ 8 1/2×10 τὸ ὅποσον ἐνισχύει φῶς ἠλεκτρικὸν με οἰουδήποτε γραμμὴν ρεύματος. Τόμος συνθετικὸς εἰς τὸ μινιμουμ ἄρως Kg. 2.600 κάδρου φωτισμένον M. 2.50×2.50 σμικρύνσεως εἰπλοῦν τῶν M. M. 110, μεγάλου φωτός με κορδόνι χωρὶς λαμπτήρακι λιρ. 500 ἢ ὄρχ. 1800.

(Πᾶσα πληροφορία ἢ κατ' εὐθείαν εἰς τὸν «Προσκοπικὸν Κήρυκα».)